

KARLOVSKÝ ZPRAVODAJ

JARO 2017 | VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD VE VELKÝCH KARLOVICÍCH | www.velkekarlovice.cz

Vážení a milí spoluobčané,

počátkem měsíce března skončila zima, která se k nám po delší přestávce vrátila v podobě, na jakou jsme ve Velkých Karlovicích zvyklí. Přiměřená, ale dostatečná sněhová pokrývka s trvalé mrazivým počasím, nám umožnila uskutečnit tradiční zimní akce, které přivedly do Velkých Karlovic nebývalé množství milovníků a vyznavačů zimních sportů. Je velmi potěšující, že krásně upravených běžeckých stop, sjezdových areálů i přírodního kluziště využívali nejen turisté, ale hojně i Karlovjané. Děkujeme touto cestou majitelům pozemků, kteří umožňují úpravu běžeckých stop a pohyb běžkařů po soukromých pozemcích. Napomáhají tím nejen k zachování sportovního ducha v naší obci, ale pomáhají i našim spoluobčanům, kteří jsou na pohyb a pobytu turistů v naší obci závislí a mají na tom založenu podnikatelskou činnost (ubytování, stravování, obchod, služby ...).

25. února letošního roku byly děkovnou mší slavnostně dokončeny stavební úpravy Karlovského kostela. Slavnostní mši vedl emeritní biskup Josef Hrdlička a kromě jiných hostů se jí zúčastnili i zástupci velvyslanectví Norského království, díky kterému mohly být úpravy kostela uskutečněny. Poděkování patří všem, kteří pod vedením Otce Rastislava Kršáka na stavebních úpravách spolupracovali a stabilizovali tak naši nejnavštěvovanější kulturní památku v obci.

V minulém čísle Karlovského zpravodaje jsem Vás informoval o chemické údržbě komunikace II/487 od okružní křižovatky k hotelu Pod Javorem, která byla schválena na období jednoho roku. Měli jste a máte možnost se k této problematice vyjádřit. Připomínám, že koncem měsíce března byla spuštěna na webových stránkách obce - www.velkekarlovice.cz - anketa pro registrované uživatele k dané problematice. Anketa potrvá do konce měsíce dubna 2017. Rovněž jsem Vás informoval o připojení rodinných domků na kanalizaci v rámci projektu Čistá řeka Bečva II. Připomínám všem, kteří zatím nejsou s nemovitostí na kanalizační řád připojeni, že podmínky pro připojení jsou stále stejné (obec poskytne kanalizační potrubí, vlastník si zajistí výkop, zásepový materiál a montáž) a povinnost připojení na kanalizaci stále trvá. Nejedná se pouze o napojení v rámci projektu ČRB II, ale i předcházejícího projektu realizovaného v údolích Pluskovec, Jezerné a Miloňov.

Přeji Vám, vážení spoluobčané, krásné jarní dny a veselé Velikonoce.

Miroslav Koňářík

Jakub Štvrtecký v Osrblie na Slovensku

Emeritní biskup Josef Hrdlička

O. R. Kršák, J. Čunek a zástupci norského velvyslanectví

Informace z matriky obce Velké Karlovice

Souhrn za rok 2016

Počet narozených dětí 20
 chlapců 11
 děvčat 9

Počet přihlášených občanů do obce 35
 Počet odhlášených občanů z obce 41

Počet zemřelých občanů obce 33
 na území obce 8
 mimo obec 25

Počet uzavřených manželství v obci V. K.

Celkem uzavřeno sňatků 42
 uzavřeno v obřadní místnosti OÚ 9
 uzavřeno v kostele 4
 uzavřeno na jiném vhodném místě 29

sňatky občanů Velkých Karlovic 8
 sňatky občanů jiných obcí 34

Počet obyvatel k 1.1.2017 2420

Jubilanti 2017 - I. čtvrtletí

80 let:
 Mojmir Foral, V. K. 151
 Jan Podešva, V. K. 607

85 let:
 Bedřich Jurečka, V. K. 698

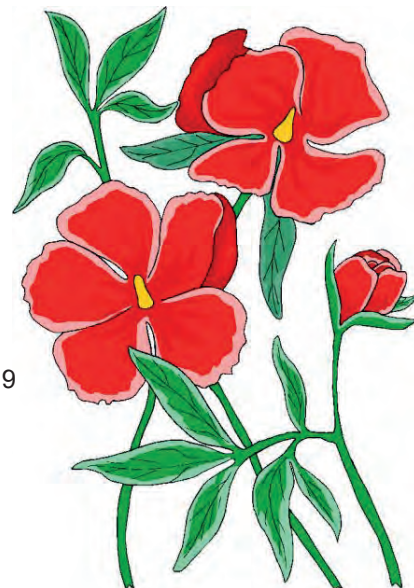
91 let:
 František Zapalač, V. K. 255

92 let:
 Pavel Pavelka, V. K. 240
 Vlastimila Gelačáková, V. K. 1019

93 let:
 Karel Šturala, V. K. 296

96 let:
 Ludvík Stoklasa, V. K. 310

Všem srdečně blahopřejeme

IC Velké Karlovice

DUBEN

9.4.2017 Divadelní představení souboru KOS - Teta z Bruselu
 16.4.2017 Velikonoční jarmark s ochutnávkou domácího chleba. Vámi doma upečený chleba rádi zařadíme do naší ochutnávky.
 23.4.2017 Dětské divadelní představení - Pyšná princezna
 29.4.2017 Divadelní představení souboru KOS - Teta z Bruselu

KVĚTEN

1.5.2017 Kolektivní výstava ilustrací, komiksů a obrazů
 Výtvarná skupina Olomoučtí
 1.5.2017 Výstava výrobků Lipta
 16.5.2017 Řemeslné úterý
 23.5.2017 Řemeslné úterý
 27.5.2017 Výstava žáků ZUŠ Karolinka
 30.5.2017 Řemeslné úterý

ČERVEN

3.6.2017 Kácení máje s Darebandem
 6.6.2017 Řemeslné úterý
 16.6.2017 Řemeslné úterý
 20.6.2017 Řemeslné úterý
 24.6.2017 Malířské cesty - výstava Vladimír Komárek

Karlovské muzeum chystá od 1.5.2017 výstavu výrobního družstva Lipta. Prosíme občany Velkých Karlovic, zda by byli ochotni výrobky pro tuto výstavu zapůjčit. Postýlky, vozíky, figurky a jiné můžete v průběhu měsíce dubna přinést do IC Velké Karlovice. Za spolupráci na výstavě předem děkujeme.

IC Zvonice

18. 3. 2017 „Z malířské tvorby“ výstava obrazů Františka Květoně – výstava potrvá do 3. května 2017
 1. 4. 2017 Jarní koncert „WOLFI, KDE SE TADY BEREŠ?“ pořad Drahomíry Míčkové
 16. 4. 2017 Velikonoční nedělní odpoledne
 6. 5. 2017 Výstava známek a obrazů - Rudo Cigánik, Martin Cigánik
 23. 6. 2017 XVIII. Sečení luk na Soláni s Karlovjankami a kapelou Dareband
 24. 6. 2017 XVIII. Malířské cesty okolo Soláně - František Nikl

Poutní zájezd do Hriňové

KDU ČSL Velké Karlovice pořádá poutní zájezd do Hriňové v okrese Detva ke 100. výročí Fatimy, kde zazpívají i Karlovjanky. Autobus odjede v sobotu 13. května v 6.00 hod od kruhového objezdu směr Makov, je možno přistoupit na zastávkách.
 Cena 200,- Kč, děti 100,- Kč.

Přihlásit se můžete u pana Josefa Vašuta, tel. 605 731 675

Kotlíkové dotace

Zlínský kraj dne 15. 3. 2017 vyhlásil výzvu pro fyzické osoby - majitele rodinných domů k předkládání žádostí o dotaci na výměnu starých kotlů na pevná paliva s ručním přikládáním na území kraje (tzv. kotlíkové dotace). Celková předpokládaná finanční alokace vyhlášené výzvy je 34,4 mil. Kč. Příjem elektronických formulářů žádostí o dotaci bude zahájen 19. 4. 2017 v 8:00 hod. a ukončen bude 21. 4. 2017 ve 13.00 hod. Příjem elektronických formulářů žádostí může být ukončen i dříve, a to v případě, že budou přijaty elektronické formuláře s celkovou požadovanou výší dotace dosahující alespoň 150 % finanční alokace.

V případě jakýchkoli dotazů k dotacím na podporu výměny zdrojů tepla mohou zájemci o informace kontaktovat pracovníky Oddělení dotačních programů Krajského úřadu Zlínského kraje, případně lze využít kontaktní e-mail: kotliky@kr-zlinsky.cz.

**ČESKÁ
SPORITELNA**

Radniční náměstí 42
 756 05 Karolinka

Otevírací doba pobočky

Po	09:00 - 12:30	13:30 - 17:00
Út	09:00 - 12:30	13:30 - 16:00
St	09:00 - 12:30	13:30 - 17:00
Čt	09:00 - 12:30	13:30 - 16:00
Pá	09:00 - 12:30	13:30 - 16:00

Sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu bude probíhat ve dnech 27.4. - 29.4. na obvyklém místě

Doteky jara

Milí karlovští občané, zveme Vás k nám do Valašského ateliéru Karla Hofmana, kde jsme pro Vás připravili prodejní výstavu pod názvem „Návraty starého dřeva“. Autorka tohoto poetického názvu paní Jana Jánska pochází z Trenčína, kde také žije a pracuje. Její současná tvorba dává novou šanci starému dřevu, kterému svou fantazií vtiskává nový život. Od útlého mládí se zajímala o tradiční řemesla spojená s folklórem. Pracovala převážně s textilem, krajkou, výšivkou. V posledních letech se zaměřila na tvorbu se starým dřevem. Chtěla bych podotknout, že naši galerii její výstava opravdu sluší. Kromě dřeva zde najdete keramiku, textil a obrazy. Celá expozice je doplněna jarními floristickými dekoracemi. Takže i u nás na Soláni, k nejvýše položené galerii, přišlo nesmělými krůčky jaro. Neseďte doma, vezměte batoh na záda, hole do ruky a pevné boty na Vaše nožky, které Vás s jistotou donesou na jeden z nejkrásnějších kopců Velkých Karlovic - Soláně.

Dělej ostatním radost a zjistíš, že radost působí radost.

Marcela Vajceová

Všechny peníze z grantu pro lidi

Konference organizovaná Charitou Svaté rodiny Nový Hrozenkov k ukončení projektu „Cesta za kvalitním životem seniorů na Valašsku“ z programu švýcarsko-české spolupráce se uskutečnila poslední únorový pátek na Obecním úřadě ve Velkých Karlovicích.

„Naše mimořádná cesta s projektem trvala dlouhých 5 let a přinesla materiálně technické zabezpečení a metodickou podporu v hodnotě více než 28 miliónů korun,“ říká Lenka Vráželová, projektová manažerka Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov. Jak přiznává největší radost mají na charitě především z nového vozového parku, díky kterému mohou zvládat obtížný terén a garantovat tak služby vždy na dosah. „Projekt je ve svém zaměření inovativní, jelikož svými aktivitami podporuje primárně terénní a ambulantní služby, které jsou finančně méně náročné a pro člověka nejlépe vyhovující,“ vysvětluje Lenka Vráželová.

Ve stejném duchu na konferenci hovořila i známá česká gerontoložka MUDr. Iva Holmerová, která na adresu Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov nešetřila superlativy: „Charita tady - přímo tady v tomto kousku Valašska, dělá naprosto úžasnou věc. Jsem konsternována v tom nejlepší slova smyslu, že všechny prostředky onoho velkého grantu byly vynaloženy na to, aby lidé setrvali v domácím prostředí, tak, jak si vlastně každý z nás přejeme a jak to také všechny výzkumy doporučují. Víme, že populace stárne. Lidé budou potřebovat služby a chtějí dožít doma. Když se podívám do praxe - víte, jaký je dnes největší problém? Je to v zajištění terénních služeb, v propojení zdravotně-sociálních služeb a řešení problematiky hůře dostupných míst. A to právě tento projekt Charity Svaté rodiny v Novém Hrozenkově řeší... Ode mne má všechna nej, nej, nej.“

Renata Holčáková

Poděkování: Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov by touto cestou chtěla ještě jednou poděkovat za vstřícnost a hospitalitu, se kterou se při organizování konference setkala ze strany Obecního úřadu Velké Karlovice, jmenovitě pak panu starostovi Miroslavu Koňářikovi. Vřelé díky za pomoc i spolupráci.

Vystoupení Karlovjanek bylo milým zpestřením celé konference. Líbilo se všem zúčastněným a velice zaujalo jak švýcarské hosty, tak návštěvu z ministerstva.

Pozor - soutěž! Jak se bude jmenovat?

Milí mladí kamarádi (ale klidně i vy starší), máme problém, se kterým nám můžete pomoci právě vy. Rádi bychom dali jméno našemu sociálnímu autobusu - je to vlastně takový miniautobus, který je uzpůsobený k tomu, aby mohl vozit na výlety, za poznáním i zábavou všechny lidi, kteří potřebují naši pomoc (dospělácky se tomu říká - sociálně potřebným). Jinak řečeno, jedná se hlavně o naše babičky a dědečky, ale také klidně i mladé lidi, třeba právě kluky a holky, vaše kamarády, kteří se pohybují na vozíčku, či mají nějaký jiný zdravotní problém.

V Charitě Svaté Rodiny v Novém Hrozenkově, kde tento autobus provozujeme, čekáme na všechny vaše nápady a budeme moc vděční i za vaše obrázky, na kterých vymalujete právě tento náš autobus, jak ho vašimi

očima na cestách i výletech vidíte právě vy. Nezapomeňte na druhou stranu napsat, jak bychom tomuto autobusu měli podle vás říkat, a také připište vaše celé jméno, věk a adresu.

Výkresy s nápady zasílejte, prosím, **do konce dubna** na adresu: Charita Nový Hrozenkov, Renata Holčáková, Nový Hrozenkov 124, 756 04.

Opravdu moc se na vaše dopisy těšíme. Autora vítězného návrhu na jméno našeho sociálního autobusu náležitě odměníme. Pozornost ovšem bude čekat na všechny, kteří se na akci „Jak se bude jmenovat“ podíleli.

(ren)

At' žije karneval!

Doba masopustu a maškarních bálů nezůstala ani u nás ve Velkých Karlovicích bez radosti a veselí z převleků a maškarád. Tradiční karneval pro děti byl letos pořádán sportovním oddílem Pružinky a Ski klubem Tatran ve spolupráci s Uníí rodičů při ZŠ Velké Karlovice.

Celá tělocvična v budově Obecního úřadu se v sobotu 25. února zaplnila více než šedesáti dětmi v maskách, které byly strašidelné, legrační a někdy i dost originální. Velkým a milým překvapením bylo, kolik odvážných dospělých také dorazilo v přestrojení, a jak moc jim to v maskách slušelo.

O plná břicha dětí se postaraly princezny z Unie rodičů, které na chodbě před tělocvičnou nachystaly veselý a útulný bufet plný dobrot. Novinkou pak byl foto koutek, kde se děti mohly nechat vyfotografovat. A v neposlední řadě se o příjemnou atmosféru zasloužil DJ Janek, který všechny zúčastněné nenechal ani na minutku vydechnout.

Karnevalem děti provázelo pět klaunů, kteří pro ně měli připraveny různé úkoly, soutěže a speciální tanečky. Po splnění všech úkolů pak na děti čekalo překvapení v podobě tajemné krabice plné sladkostí a drobností pro radost. Na závěr slavnostní fanfáry vyhlásily bohatou tombolu a já myslím, že se na každého z té pestré nadílky alespoň jednou dostalo.

Poděkování si zaslouží všichni dobrovolníci, kteří nám s přípravou i organizací pomohli. Obecnímu úřadu a panu starostovi děkujeme za vstřícnost a těm, kteří neváhali poskytnout ceny do tomboly za jejich velkorysost. Za krásné fotografie pak děkujeme jmenovitě Radovanovi Růčkovi. Nebýt spolupráce všech ochotných lidí, neměli bychom možnost zažít podobně příjemné odpoledne plné zážitků...

Marie Samek Polášková

Myslivecký spolek Gigula

Vážení spoluobčané, myslivost ve zdejší kraji i v naší obci měla vždy pevné kořeny a také náš myslivecký spolek Gigula se hrdě hlásí k pokračování těchto tradic.

V loňském roce došlo dle příslušných ustanovení nového Občanského zákoníku č.89/2012 Sb. k transformaci našeho sdružení na spolek, který v současné době sdružuje 47 členů a 3 čekatele. Tento proces musela absolvovat všechna bývalá myslivecká sdružení, aby bylo možno dle nových zákonů pokračovat ve výkonu práva myslivosti. U nás celá přeregistrace proběhla hladce, za což bych chtěl všem, kteří se na ní podíleli, poděkovat.

S uznáním nových církevních honiteb Brodská a Pluskovec došlo také ke změně hranic dosud naším spolkem užívaných honebních pozemků, a to zejména v lokalitách Pluskovec a Tisňavy.

Dále náš spolek nově myslivecky hospodaří v části údolí Bzové, kde rovněž díky církevním restitucím došlo k úpravě hranic a rozšíření naší honitby.

V současné době vykonává náš myslivecký spolek Gigula právo myslivosti na pozemcích o výměře 3.513 ha z čehož je 1.083 ha zemědělských, 2.332 ha lesních a 98 ha ostatních pozemků.

V loňském roce 2016 bylo uloveno 42 ks srnčí zvěře, celkem 35 kusů jelení zvěře, 25 divočáků, 9 zajíců, 40 kachen, 42 lišek, 12 jezevců a 20 kun. K výkonu práva myslivosti slouží 10 loveckých psů.

Pro pobavení našich členů i ostatních spoluobčanů jsme v lednu pořádali myslivecký ples s bohatou tombolou, chystáme smažené vaječnice (tímto zveme na letošní ročník – termín bude upřesněn s dostatečným časovým předstihem), pouťový guláš, kde našim kuchařům projde rukama téměř tisíc porcí zvěřinového guláše a další. Nemalé úsilí věnujeme zvelebování naší myslivecké chaty v Miloňově a výstavbě a údržbě různých mysliveckých zařízení, jako jsou posedy, krmelce apod. Zvláště v letošní tuhé zimě potřebuje zvěř naši péči a pravidelné dávky kvalitního krmiva.

Smutek a vzpomínky v nás všech zanechal nedávný odchod dlouholetého a zasloužilého člena a našeho kamaráda MUDr. Rostislava Janečky. Čest jeho památce.

Závěrem chceme poděkovat představitelům obecního úřadu Velké Karlovice, honebnímu společenstvu Velké Karlovice i všem spoluobčanům, našim blízkým a příznivcům za podporu naší mnohdy náročné činnosti péče o místní zvěř a redukování jejího stavu ve prospěch našich lesů.

LOVU - LESU ZDAR

Josef Štuler - předseda MS Gigula

Hudebník Vít Kašpařík (18 let života ve Velkých Karlovicích)

Naše obec je známou lokalitou v rámci celé České republiky. Mimo jiné na tom měly a mají zásluhu osobnosti kulturního života, které v naší obci žily a žijí. K těmto osobnostem se přiřadil i pan Vít Kašpařík, který se před 18 lety v naší obci usadil se svou chotí Barborou. Proto jsem jej požádala, aby nám na sebe něco prozradil. Stalo se.

Vít Kašpařík se narodil 21. 9. 1970 v Brně. S rodiči a dvěma sourozenci žil v Blažovicích u Brna. Vyrůstal, jak mi řekl, mezi hudebními nástroji. Jejich výrobou a hraním na ně se totiž zabýval jeho otec. Na různá vystoupení s sebou brával hrát také své tři děti, mezi nimiž byl i Vít. Již jako předškoláček se Vít Kašpařík začal učit hrát na flétnu. Později přidal šest let výuky na klavír a pět let na klarinet. Nejvíce ho však bavilo, když si mohl hrát sám pro sebe a bez not.

Pocházel z rodiny kovářů. V kovárně trávil hodně času se svým dědečkem, kovářským mistrem, kterému rád pomáhal. Když se později rozhodoval, kam po škole, zvolil a vystudoval Střední průmyslovou slévarenskou školu v Brně. Později v ní sám působil jako mistr.

Krátce po studiích odjel do Ruska. Chtěl poznat lidi a jejich všední život v koutech země, které ještě nebyly tak civilizované. Jako věřící člověk se dostal do oblastí, kde žili němečtí katolíci v bývalé německé enklávě v Povolží. Tam vypomáhal zdejšímu misionáři v jeho práci. Dny prožíval s místními lidmi, pomáhal při jejich činnostech a po večerech vyučoval děti hře na kytaru.

Po návratu domů se nechal zaměstnat u brněnské Charity. Jako její zaměstnanec odjel do rumunského Banátu, do obce Svatá Helena, k českým krajanům. Zde zajišťoval například přepravu léků a knih do kostela, opět vyučoval děti hře na kytaru. Ve Svaté Heleně strávil více než rok. Poté pracoval v Moravském krasu jako lesní dělník, prováděl v lese probírky.

Asi po roce odešel do Brna, do stacionáře pro mentálně postižené, kde pracoval jako údržbář. Tam po čase založil kovoterapeutickou dílnu, kde s dětmi vyráběl třeba svícny z tepaného měděného plechu, s těmi zručnějšími např. hodiny. Zde pracoval čtyři roky. Pak odešel do Jizerských hor, do ústavu pro mentálně postižené. V Horním Maxově pracoval tři roky jako vychovatel. Seznámil se tu se svou ženou Barborou.

Vít Kašpařík s manželkou Barborou a pěti syny

V té době se také začal aktivněji věnovat výrobě hudebních nástrojů, např. fléten, koncovek, fujarek. Postupně se dopracoval k výrobě starých hudebních nástrojů, kterou ocenil jeho otec, znalec. Vít zkoušel výrobu podle sebe, bez předloh, a hudební nástroje, které vyrobil, přivezl domů ukázat otci. Ten mu řekl, o jaký nástroj jde a že opravdu někde existuje. Těšilo ho, že objevil sám to, co jiní už dávno před ním.

Z Horního Maxova Vít Kašpařík odešel i se svou ženou do Velkých Karlovic. Náš kraj oba manželé dobře znali. On ještě jako kluk jezdil na Valašsko do Nového Hrozenkova na salesiánskou chaloupku. Jeho choť jezdila přes kopec na Slovensko k Makovu.

Vít Kašpařík žije v naší obci již 18 let, nejdříve v Pluskovci, nyní na usedlosti v Jezerném č. 57 s chotí Barborou a pěti syny, se kterými si někdy zahraje. Naplno se věnuje výrobě hudebních nástrojů. V jeho dílně vznikají různé píšťaly, husle, basičky, kobzy, grumle aj. Má stále dost nových nápadů a těší se na jejich realizaci. Výroba každého nástroje je pro něho dobrodružstvím, každý nástroj je originál, proto je jeho práce tak zajímavá.

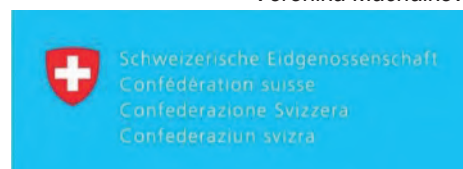
Víta Kašpaříka znají mnozí hudebníci, kteří se věnují nejen lidové písni ale i vážné hudbě. Česká televize o něm natočila velmi zajímavý dokument.

Marie Mikulcová

Nové vybavení pro Půjčovnu zdravotnických a kompenzačních pomůcek

Rok 2017 je sice již v plném proudu, ale dovolte nám zavzpomínat na prosinec roku uplynulého. Díky finanční podpoře ze Švýcarsko - českého programu spolupráce, z Ministerstva zdravotnictví v rámci Programu na podporu činnosti NNO působících v oblasti vč. paliativní hospicové péče a Výboru dobré vůle - Nadace Olgy Havlové, jsme rozšířili a zmodernizovali vybavení naší Půjčovny zdravotnických a kompenzačních pomůcek. Nové vybavení se týká např. elektrických polohovacích postelí, antidekubitních matrací, ale také koncentrátoru kyslíku. Opět tak můžeme uspokojit větší počet žádostí a nabídnout větší komfort a kvalitu těm, kteří pomůcky naléhavě potřebují.

Veronika Machálková

Jindřich DUDA, 50. výročí úmrtí

13. března 2017 uplynulo padesát let, co se v nemocnici ve Valašském Meziříčí zcela nečekaně uzavřel život vlastivědného pracovníka a ředitele školy Jindřicha Dudy, který v naší obci působil 39 let. Narodil se 6. listopadu 1904 ve Starých Hamrech. Ve Frýdku navštěvoval gymnázium, v Opavě absolvoval učitelský ústav, v roce 1926 začal působit jako odborný učitel a v roce 1938 byl přijat na Měšťanskou školu ve Velkých Karlovicích. Později byl ustanoven ředitelem škol ve Velkých Karlovicích, po jejich rozdělení na dvě základní školy až do smrti vedl I. ZŠ v naší obci. Zajímal se o regionální historii, zpracoval celou řadu historických témat naší obce, Valašsko popularizoval v tisku, jeho jméno je spojeno s vydáváním vlastivědných sborníků „Dolina Urgatina“ a „Dědina pod Beskydem“, řadu let působil jako kronikář obce.

Nemocné srdce Jindřicha Dudy těžce neslo zátěž způsobenou rozsáhlou inspekci na jeho škole v únoru 1967, unavené pak panu řediteli vypovědělo službu uprostřed jeho práce. Rakev s jeho ostatky byla vystavena na vnitřním vstupním schodišti školy, výzdobou pietního místa byla pověřena paní učitelka Eva Janalíková. Pana ředitele jsme za velmi nepříjemného počasí (sněžilo) autobusy doprovodili do smuteční síně ostravského krematoria.

Pan ředitel Jindřich Duda podepsal všechna má školní vysvědčení a byl mým laskavým a pozorným uvádějícím ředitelem, který mně často říkal: „Děvče, Valašsko má velkou smůlu, že nemělo svého Aloise Jirásku.“

Vzpomeňte, prosím, se mnou na pana ředitele. Čest jeho památce.

Marie Mikulcová

Nezapomenutelný šprýmař Jaroslav MAZUR (1892-1963)

Je nás v naší obci ještě mnoho, kdo jsme znali skvělého zahradníka, pozoruhodného hajného v údolí Miloňovky a nezapomenutelného obecního šprýmaře pana Jaroslava Mazura, který se do naší obce přistěhoval v roce 1913, kdy začal pracovat pro firmu Reich a spol jako zahradník. Bylo mu jedenadvacet let.

Pocházel z Bystřice pod Hostýnem, kde se 8. února 1895 narodil manželům Eduardu a Marii Mazurovým. Jeho otec byl bednář. V rodném

místě se vyučil zahradníkem, tam krátce po vyučení pracoval, než odešel jako zahradnický pomocník do Knížecarcibiskupské zahrady „květné“ v Kroměříži.

Tři roky 1. sv. války prožil Jaroslav Mazur jako stálý zahradník v Debici v jihovýchodním Polsku, odkud se vrátil do Velkých Karlovic. Žil v domku čp. 606. 20. června 1921 se oženil s Anežkou Židkovou. Snoubence sezdával pan farář František Vitásek. Ten do Listu oddavkového 23. června 1921 o nevěstě napsal následující: „Anežka Židková, bytem ve Vel. Karlovicích čis. 606. naroz. 8/1 1890 - řím. kat. nábož. vdova po zemřelém 22/9 1906 Františku Židkovi, telegrafním zřízenci v Hodoňovicích u Místku, dcera Josefa Třetiny, pasekáře ve Vel. Karlovicích a jeho manželky Johanny, rodem Gavlík z Vel. Karlovic.“

Manželé Mazurovi vychovali dvě dcery: Miroslavu (26. října 1921), zdravotní sestru, která pracovala v nemocnici v Praze a svým rodičům dala vnučku Janu, a Jitřenku (11. březen 1923), která se provdala za učitele Antonína Trampotu a která svým rodičům dala dva vnuky Lubomíra (1947) a Jaroslava (1952). Ti si s dědečkem Jaroslavem Mazurem velmi rádi hráli, obdivovali jej a ctili.

Jaroslav Mazur pečoval o park (i s jelenem v ohradě), který obklopoval tzv. „panský dům“, č.p. 307, upravoval pěšiny, kosil trávník, ošetřoval vzácné dřeviny, které byly všechny označeny kolíčkem s popiskou druhu. K parku přiléhala zeleninová zahrada se dvěma skleníky, v nichž se pěstovaly různé druhy květin. Ve vytápěných sklenících se dařilo i několika druhům orchidejí, které Reichové přiváželi z celého světa. Zeleninová zahrada se skleníky a pařeništi sloužila hlavně pro potřeby „Panského domu“. Teprve přebytky byly rozprodávány místnímu obyvatelstvu. I když se Reichové procházkám v parku věnovali jen velmi málo, park nebyl veřejnosti přístupný a od silnice byl dokonce oddělen neprůhledným prkenným plotem. Často se ale stávalo, že se v zakázaném parku scházely zamilované páry.

Povinností Jaroslava Mazura byla i péče o hrobku Reichovy rodiny v Miloňovkách. Mnozí lidé si jej také najímali k vysazování a úpravě hrobů na našem hřbitově.

Pan Jaroslav Mazur byl nejen skvělý a lidmi vyhledávaný zahradník (po celé obci rouboval stromy, pro nevěsty vázal krásné kytice, v zahradě očkoval růže na pláňata jednoročních šípkových výhonků), ale i velký šprýmař. Ještě i dnes pamětníci vzpomínají, jak se mu dařilo doběhnout nejednoho souseda či sousedku.

Například v chatě Bumbálka nabízel suché trnky (jednalo se ale o suché stromy – trnky) do speciální omáčky, prodával „ořechovou ložnici“ (boudu jeho psa), se spoluobčany lovil vydru v panském náhonu, která tam ale žádná nebyla, ke své koze (dřevěné) zavolala zvěrolékaře, kterému řekl, že si jeho koza zlomila nohu.

Byl prvním člověkem v obci, který na „vlastní oči“ viděl v jezeře v Jezerném draku. Jenže tentokrát mu za jeho šprým hrozila dokonce pokuta. Proti pokutě se bránil slovy, že Božena Němcová také psala pohádky a že za to žádnou pokutu nedostala.

Náš pan zahradník a hajný rád chodíval v neděli na hřbitov, aby si tam kontroloval svou práci, málokdy však zašel do kostela. To si raději poseděl s přáteli v pohostinství „U Jakša“. Když mu pan farář Jan Janíček vytykal, že nechodí do kostela a ke zpovědi, pan Jaroslav Mazur mu tvrdil, že jako rodák z Bystřice pod Hostýnem

chodí ke zpovědi na Hostýn, což ale pravda nebyla.

V roce 1941 Jaroslav Mazur absolvoval ve Vsetíně mysliveckou školu. Jako zahradník působil až do roku 1943, kdy přešel k lesům velkostatku Velké Karlovice jako lesní hajný v Miloňovkách. 31. května 1952 sice odešel na zasloužený odpočinek, ale pracovat nepřestal. 15. června 1963 si Jaroslav Mazur nasadil batoh a s motýčkou v ruce se vydal ke hřbitovu na zakázku upravit hrob. Když se ho lidé cestou ptali, kam že to jde, s vážnou tváří jim odpovídal, že jde „na řepnou kampaň“. Na kampaň jistě nešel, ale kráčel vstříc Smrti, která jej na hřbitově čekala. Tam se nad opravovaným hrobem panu Jaroslavu Mazurovi zastavilo srdce. Bylo mu jedenasedmdesát let.

Své zkušenosti se šprýmařem Jaroslavem Mazurem měl i nadlesní z Miloňova, č. 77, (dnes Křenkovo) Jaroslav MACH, který v roce 1976 sepsal dvacet sedm příběhů - „Šprýmů zahradníka Mazura“. Jeden z těchto příběhů je nazván „Machův Antoš“.

Marie Mikulcová

MACHŮV ANTOŠ

Manželka Jaroslava Macha v Miloňově držela v tomto roce - bylo to na počátku války, ještě v červenci káčera, krásně vybarveného a tak krotkého, že se nechal na dvorku chytit a pohládit. Jmenovala se Marta a slavila tedy dne 29. července svoje jmeniny. Téhož dne po ránu se Antoš - tak se totiž káčer jmenoval, ze dvorku ztratil. Hledání v okolí domu a po zahradě bylo bezvýsledné. Ale před polednem nese listonoš objemnou krabici na adresu Marty Machové. Adresa správná, odesílatel Jaroslav Mach, Velké Karlovice, Miloňov. A v krabici si to hoví Antoš. Byl ihned vypuštěn na dvorek. Doručovatel byl odměněn dvakrát. Jednou za Antoše, podruhé za blahopřání k jmeninám. Rád na to ještě v dalších letech vzpomínal. Když se v poledne Mach dostavil k obědu, zněla první otázka, co má znamenat to poslání Antoše poštou z Velkých Karlovic. Manžel hleděl na manželku jako na zjevení a tápal se, co se vlastně stalo. Popíral, že by káčera byl poslal poštou. Pak ale prohlédl krabici, napsanou adresu a byl doma. Náš milý Jaroslávek Mazurů jednoduše káčera na potoce chytil, dal do krabice a poštou poslal. Odpoledne byl Jaroslávek pozván na malou oslavu jmenin a vysvětloval, že rád dělá lidem radost. Bylo zajímavé, že od té doby se Antoš zdaleka vyhýbal vrátkům, pokud byl ještě na živu. Také k cizím lidem neměl již ten původní přátelský a mazlivý vztah.

Zasedání zastupitelstva obce

15. března se sešli zastupitelé obce ke svému 11. řádnému zasedání.

ZO projednalo:

- hospodaření obce k 31.12.2016

ZO schválilo:

- plnění rozpočtu k 28.2.2017
- I. úpravu rozpočtu obce ve výši 840 000,- Kč
- hospodaření v obecních lesích v roce 2016
- střednědobý výhled rozpočtu obce na léta 2018 - 2022
- podání žádosti o dotaci na pořízení nového hasičského automobilu CAS a dopravního automobilu pro přepravu osob
- složení Školské rady Základní školy Velké Karlovice, která bude pracovat ve složení : Zdena Gavlíková, Ilona Boháčová, Jana Tomková, Zuzana Walczysková, Lenka Holčáková, Silvie Rustlerová, Petr Koňářík, Jiří Jurečka, Miroslav Koňářík
- starostu obce jako zástupce na řádnou valnou hromadu společnosti Vodovody a kanalizace Vsetín, a.s. dne 1.6.2017.
- Smlouvu o právu provést stavbu - komunikace a most v Jezerném
- Smlouvu o společném postupu přípravy a realizace stavby silnice II/481 a mostu v Jezerném
- Smlouvu o poskytnutí dotace na úpravu běžeckých stop ze Zlínského kraje
- finanční dar 20.000,- Kč společnosti Wallachia z. s. na náklady spojené s natáčením filmu s pracovním názvem „Tehdy spolu“

- zveřejnit záměr obce prodat pozemky pod komunikací II/487, p. č. 8231/12 a p. č. 8231/1
- směnu pozemku p. č. 4527/12 za část pozemku p. č. 8352/51, lokalita Paluch
- směnu pozemku p. č. 8232/2 za část pozemku p. č. 5590, lokalita Léskové
- zveřejnit záměr směny části pozemku p. č. 8075/1 za část pozemku p. č. 41, lokalita před kostelem
- odkoupení pozemků parcela číslo 3713/7, 8238/13, 3713/6, 3713/3 v Léskovém Na Sihle
- Smlouvu o budoucí smlouvě o věcném břemenu na pozemek p. č. 8230/4 a 8230/6 v Léskovém

ZO odložilo:

- žádost o odkoupení pozemku p. č. 2289/3 na období po zpracování projektu chodníku do Pluskovce - případná směna pozemků

ZO zamítlo:

- prodej pozemku p. č. 5585/7, lokalita Léskové. Zastupitelstvo obce upřednostňuje pronájem pozemku
- finanční podporu Masarykově knihovně Vsetín na vydání II. Valašského komiksu

ZO uložilo:

- RO připravit návrh k prodeji části pozemku v Jezerném p. č. 1861/1 občanům Velkých Karlovic
- vedení obce objednat znalecký posudek o ceně pozemku p. č. 1861/1 a pozemku p. č. st.1286
- vedení obce objednat zaměření pozemků pod komunikaci v Miloňově, p. č. 8150/24, 8150/23, 8150/22

Tatranturist Velké Karlovice - plán turistických pochodů 2017

Nabízíme přehled akcí turistického oddílu na rok 2017. Podrobnější informace naleznete na stránkách www.tatranturist.cz. Na vycházky a zájezdy zveme nejen členy turistického oddílu, ale i zájemce z řad veřejnosti. Pokud Vás nějaká akce zaujme, přihlaste se, nebo dostavte na výchozí místo. U autobusových zájezdů je nutná přihláška a zaplacení zálohy předem. U vycházek do okolí, které jsou dosažitelné autobusovou dopravou není potřeba přihlášky předem.

23.4.2017 První jarní výšlap

Hutisko - Zákopč, Pod Misnou, Díly, Zvonový 743 m, Hážovické díly Rysová, Rožnov pod Radhoštěm - rozhledna, **celkem 11 km**. Tam: bus Leskové 7:20 h, rozc. Soláň 7:35, zpět: Rožnov 14:30 h

7.5.2017 Po pramenech Bečvy

Leskové pod javorem, Trojačka 938 m, pramen Vsetínská Bečvy, Čarták, Třeštík, pramen Rožnovské Bečvy, Vysoká 1024 m, Laďův pramen, Leskové, **celkem 15,5 km**. Tam: bus rozc. Soláň 7:03 h, zpět: Leskové Razula 15:50 h

21.5.2017 Pulčinské skály - Hradisko 773 m, Skalič, Radošov sedlo, Zděchov, Huslenky, **celkem 13 km**

TAM: V.K. roz. Podřaté 7:42 h, V.K. rozc. Soláň 8:29h, Vsetín 9:45 h Lidečko Ves

18.6.2017 Súl'ovské skály - Autobusový zájezd

Tam: V.Karlovice rozcestí Soláň 7:30 h, Obecní úřad 7:40 h, Leskové 7:50 h Cena zájezdu je 200,- Kč. Závazné přihlášky podávejte paní Mirce Minarčíkové na mobil 606249485 nebo na email: miroslava.minarcikova@iol.cz nejpozději do 12.5.2017

27.8.2017 Dušná, Cáb 841 m, Ochmelov 734 m, Huslenky - celkem 14 km. TAM: bus V.Karlovice roz. Podřaté 6:27 h., rozc. Soláň 6:33 h. Bus: Vsetín - Dušná 8:00 h, zpět: vlak 14.12 h, 15.13 h, 16.12 h

21. - 24.9.2017 Vysoké Tatry - Autobusový zájezd

Odjezd rozcestí Soláň 5:45 h, Obecní úřad V.K. 6:00 h, ubytování v chatě Valaška, Dolný Smokovec, po večeri naplánování turistických tras na další dny. Zálohu ve výši 1.500,- Kč prosím zaplaťte paní Valchářové Miroslavě na poště nejpozději do 20.7.2017!

Závazné přihlášky podávejte paní Mirce Minarčíkové na mobil: 606249485 nebo na email: miroslava.minarcikova@iol.cz nebo paní Mirce Valchářové na poště. Pokud nebude dost přihlášených, zájezd se zruší.

15.10.2017 Přes Kysuce do Karlovic

Motorest U Melocika, Čeranka 948 m, Nad Zapačou, Hričovec 1062 m, sedlo pod Lemešnou, Kubáně, V.K. Podřaté **celkem 14 km**. TAM: V. Karlovice rozc. Soláň 8:00 h Prosíme o nahlášení do 5.10.2017 - budeme zajišťovat dopravu - paní Mirce Minarčíkové na mobil: 606249485 nebo na email: miroslava.minarcikova@iol.cz

5.11.2017 Poslední podzimní výšlap

Kaple na Podřatém - sraz v 10:15 hod., Adamíky, Kuřičkov, Miloňovky, hotel Potocký - členská schůze na 13 hodin

31.12.2017 VIII. výstup na Soláň

Karolinka, hotel Koník - Raťkov - hotel Moravia - Čarták, sedlo - Soláň TAM : V.K. bus Podřaté 9.50 - V.K., rozc. Soláň 10.07 - Karol. Horebečví 10.12 V.K., vlak 9.51 - Karolinka 9.59 Vsetín bus 9.20 - Karolinka, Horebečví 10.01 ZPĚT : Čarták, Sedlo 12.56 - V.K., rozc. Soláň 13.09, odj. do Podřatého 13.22, do Karolinky a Vsetína bus odj. 13.39

VÁLEČNÉ OSUDY 1914 - 1918 (1. část)

MOTTO:

„Bratři, dnes otevřete věrná srdce!

Nezapomínejte!

A buďte živi

na věky svatým ohněm

vroucích a hrdinských srdcí,

jež bila i ochladla

pro vás i pro vaše děti

v bezmezných lásce i oběti

u Zborova!“ (Rudolf MEDEK, „Zborov“)

Moje výzva, abychom vzpomněli na vojáky 1. světové války, kteří před sto lety narukovali, bojovali a padli na válečných polích, nezůstala zcela bez odezvy. Zavzpomínejme dnes na tři z nich.

Dva vstoupili do československé legie, dobrovolnické vojenské jednotky Čechů a Slováků, utvořené z iniciativy československého zahraničního odboje ve státech Dohody a bojující po boku dohodových armád proti Rakousku-Uhersku a Německu. Bojovali v Rusku, třetí na italské frontě. Československé legie byly vytvořeny na jaře 1917 v Rusku, v prosinci roku 1917 ve Francii a v dubnu roku 1918 v Itálii. Někteří čeští vojáci odmítali bojovat proti Rusům (slovanská vzájemnost), zpívali si: „Červená karkulko, kolem se toč, my jdeme na Rusa a nevíme proč.“, proto již v roce 1914 vznikla v Rusku malá dobrovolnická jednotka – Česká družina. Základ české legie v Rusku tvořili čeští a slovenští zajatci, přeběhlíci a krajané. Společně se zúčastnili dvou významných bitev: u Zborova a u Bachmače.

U Zborova, městečka na řece Strypě, v Ternopilské oblasti na Ukrajině 2. července 1917 (v rámci ruské letní ofenzivy 1917) provedla česká úderná brigáda bojující po boku ruské armády proti centrálním mocnostem úspěšný průlom rakousko-uherské fronty. Ohlas tohoto vítězství u vlád dohodových velmocí podpořil mezinárodní politickou pozici československého zahraničního odboje za 1. světové války.

V bitvě u Zborova dne 2. července 1917 padl střelec 3. pluku Jana Žižky František RODINGER, který se narodil 28. května 1887 ve Velkých Karlovicích, č. 80, kde jeho otec Jan Rodinger pracoval jako sklářský dělník. František Rodinger ale již žil v Bylnici, odkud narukoval do 1. světové války.

Po bitvě u Zborova „zemřel od ran“, které utrpěl v boji, 7. července 1917 střelec 2. pluku krále Jiřího z Poděbrad Jan VOJVODÍK z Malých Karlovic.

Jan VOJVODÍK se narodil 15. června 1892 v Malých Karlovicích, č. 85, v údolí Tisňavy manželům Cyrilu Vojvodíkovi (15. října 1868 – 12. srpna 1954) a Anně Vojvodíkové (22. prosince 1869 – 11. března 1912), roz. Šabršulové. Manželé Vojvodíkoví byli sezdáni 9. června 1891, spolu vychovávali dvanáct dětí (šest chlapců a šest dívek). Jan Vojvodík byl jejich druhorozeným dítětem (prvním synem). Manželé Vojvodíkoví vlastnili hostinec a zemědělskou usedlost. Paní Anna Vojvodíková zemřela předčasně v roce 1912 ve věku 43 let, proto se nedočkala odchodu prvorozeného syna Jana na ruskou frontu 1. sv. války, zůstala ušetřena bolesti z jeho smrti po bitvě u Zborova.

Jan Vojvodík

Vojvodík zahynul ve věku pětadvaceti let.

Smutný životní osud Jana Vojvodíka připomíná i pamětní deska, která se nachází na budově Základní školy v Novém Hrozenkově.

Jednou z obětí 1. světové války byl i **Josef CHUDĚJ**, půlpasekář ve Velkých Karlovicích, syn Jana Chuděje, pasekáře ve Velkých Karlovicích, č. 229 a jeho manželky Johanny, roz. Orságové, který se narodil 18. května 1897.

Josef Chuděj vyrůstal na rodné usedlosti. Oženil se s Mariannou, dcerou Jana Kratochvíle, půlpasekáře ve Velkých Karlovicích a jeho manželky Anny, roz. Obšivačové. Manželé Chudějovi vychovávali tři děti: syna Jana a Josefa a dceru Annu, která pak v 18 letech předčasně zemřela na TBC.

Josef Chuděj narukoval na jižní frontu. Protože měl doma malé děti usiloval o „orláb“- dovolenku. Dal si na frontě vytrhnout zdravý zub, aby se alespoň na chvíli dostal domů, jenže onemocněl otravou krve a dne 29. října 1917 na vojně v Ohridě v Makedonii zemřel. Tam je i pochován. Paní Marianna Chudějová zakrátko obdržela smutný telegram. Nejprve se snažila usedlost řídit sama, ale bylo to pro ni velmi těžké, a proto se provdala za svého švagra. S ním čekala dítě, ale to se již nenarodilo. Paní Marianna Chudějová zemřela krátce po svém prvním manželovi na španělskou chřipku. Smutné byly osudy mužů a jejich žen v čase 1. sv. války.

Na dědečka Josefa Chuděje uchovávali vzpomínku jeho vnuci Antonín a Miloš Chudějovi a vnučka Marie Zeťová z Velkých Karlovic.

Marie Mikulcová

Josef Chuděj

Lesní mateřská škola Oříšek

Konečně je na Vsetínsku lesní školka, a to na Halenkově. Zázemí tvoří chatka v údolí Provazné. O blaho a zábavu dětí pečujeme my, pedagogové lesní mateřské školy (tzv. průvodkyně) a asistentka. Děti nám říkají tety a společně si tykáme. Připravujeme program, který je každý den trochu jiný, ale vždy zajímavý. Individuální a profesionální přístup k dětem je u nás na prvním místě.

U nás se děti pravidelně zapojují do praktických činností, které přináší den, a tak společně připravujeme dřevo, velmi oblíbené je zatápění a přikládání, vaření, pečení a umývání stolu, kolem kterého jíme.

V Oříšku dbáme hodně nejen na zábavu, ale i na zdraví dětí. Školce není ještě ani rok a už zvládla získat bronzový certifikát „Skutečně zdravé školy“ za kvalitní stravování a vzdělávání dětí v oblasti zdravé výživy. Ve školce se vaří z přirozených, lokálních a sezónních potravin, bez polotovarů a bílého cukru. Mezi nejoblíbenější jídla určitě patří domácí kváskový chleba, který pečeme přímo ve školce a také poctivý zeleninový vývar, kterého děti sní několik talířů. S tematicky zaměřenými bloky o jídle nám pomáhá Bc. Lada Tkadlecová, která také sváží děti ze Vsetína vlakem. Součástí programu během celého roku jsou rozmanité výlety a kulturní akce.

A jak hodnotí svoji školku oříškové děti? To jsme jednou takhle seděli kolem kamen a děti pozorovaly plameny a nahřívaly si zkřehlé ruce a jeden chlapeček povídá: „Ticho, já chci něco říct. Já bychom tady chodil pořád, já to tu mám moc rád,“ a ostatní děti přizvukovaly. V takových chvílích víme, že naše práce má smysl.

www.lesnikluborisek.cz Facebook: Lesní klub Oříšek

Mgr. Jitka Sedláčková a Mgr. Linda Hrnčířiková

Souhrnné jízdní řády autobusové dopravy pro obec Velké Karlovice

směr do Velkých Karlovic

platí od 11. 12. 2016 do 9. 12. 2017

linky 940001, 940022, 940025, 940073, 940074, 910127

X	X	X	6,34	X	N	X,6,34	X,14	N	6,34	X	6,N	X	N	X	6,N	X,17	X,65	X,61	X,14		
Vsetín, aut. nádr.																					
Nový Hrozenkov, střed	5:15	4:45	6:05	6:05	6:35	6:40	6:45	8:20	8:20	9:00	9:20	9:20	10:30	11:00	11:30	11:55	11:55				
																	11:34	12:02	12:28	12:28	
Karolinka, požární dům																					
Rožnov p. R., aut. st.	5:24	6:35	6:42	6:46	7:12	7:17	7:27	9:03	9:03	9:10	9:35	10:00	10:00	11:02	11:13	11:43	12:07	12:36	12:36		
																	11:43	12:07	12:36	12:36	
Hut.-Sol., Čarták, Sedlo																					
V.K., rozc. Soláň, příj.	5:30	6:42	6:50	6:54	7:03	7:08	7:20	7:25	9:04	9:09	9:10	9:16	9:39	10:07	10:48	11:08	11:20	11:50	12:41		
																	11:50	12:15	12:41	12:42	
V.K., Pluskovec, točna																					
V.K., rozc. Soláň, odj.	4:47	5:30	6:42	6:54	6:55	7:03	7:08	7:30	7:21	7:26	7:38	9:09	9:11	9:11	9:16	9:40	10:08	10:49	11:45		
																	11:45	11:50	12:15	12:42	12:50
V.K., žel. st																					
V.K., Miloňov, hotel	4:49	5:32	6:46	6:55	6:56	7:05	7:10	7:22	7:27	7:39	9:11	9:12	9:12	9:18	9:42	10:09	10:09	10:51	11:46		
																	11:46	11:53	12:17	12:45	12:52
V.K., obecní úřad																					
V.K, hotel Kratochvíl	4:50	5:33	6:47	6:57	7:07	7:12	7:24	7:29	7:41	9:13	9:14	9:14	9:20	9:45	10:11	10:11	10:53	11:47	11:56		
																	11:47	11:56	12:19	12:54	12:54
V.K., rozc. Podtáté																					
V.K., Léskové, hotel Razula	4:52	5:34	6:48	6:59	7:09	7:14	7:26	7:31	7:44	9:15	9:16	9:16	9:21	9:47	10:13	10:13	10:55	11:49	11:59		
																	11:49	11:59	12:21	12:58	12:56
V.K., Léskové, hotel Razula																					
V.K., Léskové, Pod Javorem	4:53	5:35	6:49	7:02	7:11	7:16	7:28	7:33	7:45	9:16	9:18	9:18	9:23	9:50	10:15	10:56	11:51	11:59	12:23		
																	11:51	11:59	12:23	13:00	12:58
Bílá, Bumbálka, st.hr.																					
V.K., Léskové, Pod Javorem	5:40	(	(	(	(	7:14	7:19	(	(	9:20	(	(	10:20	(	11:00	11:55	12:06	(	13:02		
																	11:55	12:06	(	(	13:02
V.K., Léskové, Pod Javorem																					
V.K., Léskové, hotel Razula	5:45	(	(	(	(	7:16	7:21	(	(	9:25	(	(	11:04	(	11:58	(	(	(	(		
																	11:58	(	(	(	(
Bílá, Bumbálka, st.hr.																					
V.K., Léskové, Pod Javorem	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	11:15	(	(	(	(		
																	(	(	(	(	(
V.K., Léskové, Pod Javorem																					
V.K., Léskové, hotel Razula	5:50	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	12:07	(	(	13:02			
																	12:07	(	(	13:02	
V.K., rozc. Tísňavy																					
V.K., Tísňavy, točna	4:55	5:55	6:51	7:30	7:13	7:30	7:35	7:48	9:22	9:22	9:28	9:53	12:14	12:25	13:02	13:07	13:06	13:13			
																	12:14	12:25	13:02	13:07	13:06
V.K., Podtáté, Světlá																					
5.00	6.01	7:14	7:20	7:35	7:40	7:55	9:30	9:45	9:38	10:00	13:20	13:32	13:20	13:27							
																	12:20	12:32	13:20	13:27	

Poznámky :

X	jede v pracovní dny	14	nejede 3.2., od 13.2. do 17.2., 13.4., od 3.7. do 1.9., 26.10., 27.10.
6	jede v sobotu	17	jede 3.2., od 13.2. do 17.2., 13.4., od 3.7. do 1.9., 26.10., 27.10.
N	jede v neděli a ve svátek	32	nejede 3.2., 17.2., 14.4., od 3.7. do 1.9., 27.10., 17.11
S	jede do Karolinka, Stanovnice	34	nejede 28.10.
V	jede přes / do Nový Hrozenkov, Vranča	r	v 6 a N jede z V.K., rozc. Soláň o 5 minut později (odj. v 9.14 hod.)
5	jede jen v pátek		

59	nejede	od 14.4. do 16.4., 30.4., 7.5., 5.7., 28.10., 17.11
60	nejede	14.4., 1.5., 8.5., 6.7., 28.9., 28.10., 17.11
61	nejede	od 3.7. do 1.9.
65	jede	od 3.7. do 1.9.
(	spoj jede	po jiné trase

Souhrnné jízdní řády autobusové dopravy pro obec Velké Karlovice

směr do Velkých Karlovic

platí od 11.12.2016 do 9.12.2017

linka 940001, 940022, 940025, 940073, 940074, 910127

V

	6,N	6,N,34	X,S	X	X	6,N	X,V	X	6,N	6,N,34	X	X	X,14	X	X,14	X	6,N	X	X	5,32	N,59,V	6,N	X	X	X,V	22,05
Vsetín, Jasenice XV.																										
Vsetín, aut. nádr.	12:20	12:20	13:25							14:30	14:40		15:45	16:00	16:45	17:45	18:30	19:35	20:20	20:20	21:35	22:25				
Nový Hrozenkov, střed	12:50	12:52	14:00							15:00	15:10	15:39	16:18	16:30	17:15	18:15	19:00	20:05	20:50	20:50	22:05	22:49				
Karolinka, požární dům	13:16	13:00	13:35	14:07						15:07	15:17	15:45	16:25	16:35	17:22	18:21	19:06	20:12	20:56	20:56	22:12	22:59				
Rožnov p. R., aut. st.	12:15	(	(	(	14:13	14:20	14:30	(	14:45	(	(	(	(	(	16:00	(	18:20	(	20:10	(	(	(	(	22:20		
Hut.-Sol., Čarták, Sedlo	12:56	(	(	(	14:43	14:50	14:55	15:04	(	15:16	(	(	(	(	16:33	(	19:00	(	20:39	(	(	(	(	22:57		
V.K., rozc. Soláň	13:09	13:22	13:38	14:16	14:55	15:03	15:09	15:15	15:15	15:29	15:25	15:30	15:50	16:30	16:39	16:45	17:28	18:26	19:12	20:17	20:50	21:00	21:00	22:16	23:06	23:09
V.K., Pluskovec, točna	(	(	(	(	(	(	(	(	(	15:35	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(
V.K., rozc. Soláň	13:22	13:40	14:17		15:03	15:10	15:15	15:15	15:30	15:40	15:50	16:00	16:31	16:40	16:45	17:29	18:26	19:15	20:17	20:50	21:01	21:03	22:16	23:09	23:09	
V.K., žel. st	13:24	13:42	14:19		15:12	15:18	15:16	15:32	15:52	16:05	16:32	16:42	16:46	17:30	18:28	19:17	19:17	20:19	21:02	21:05	22:17	23:12				
V.K., Miloňov, hotel	(	13:48	(		(	(	(	(	15:35	15:54	16:07	16:33	16:45	16:47	17:32	18:30	19:18	19:19	20:21	21:05	21:07	22:18	23:13			
V.K., obecní úřad	13:26	13:55	14:20		15:14	15:22	15:18	15:35	15:56	16:09	16:36	16:47	16:50	17:33	18:32	19:20	19:21	20:23	21:07	21:10	22:19	23:15				
V.K, hotel Kratochvíl	13:28	13:57	14:22		15:16	15:24	15:19	15:37	15:57	16:10	16:38	16:50	16:52	17:35	18:34	19:21	19:23	21:10	21:10							
V.K., rozc. Podčáté	13:30	14:00	14:24		15:17	15:26	15:20	15:39	16:01	(	16:42	(	16:55	(	18:41	19:25	(	(	(	(	(	(	(			
V.K., Léskové., hotel Razula	(	(	14:25		15:21	15:30	(	(	16:06	(	17:00	(	19:30	(												
V.K., Léskové, Pod Javorem	(	(	14:30		15:26	15:36	(	(																		
V.K, rozc. Tíšňavy	13:32	14:03			15:14	15:25	15:42	16:12	16:53	17:38	19:27	21:13														
V.K., Tíšňavy, točna	(	14:09			(	(	(	16:16	(	(	(	(														
V.K., Podčáté, Světlá	13:45	14:17			15:35	15:51	19:35	21:19																		

Železniční osobní doprava Vsetín - Velké Karlovice

	X	6,N	X	X	6,N								
Vsetín odj.	3:05	4:05	5:05	6:26	7:35	9:50	12:33	13:10	13:56	14:56	15:56	17:21	19:13
Nový Hrozenkov	3:38	4:38	5:38	7:00	8:14	10:24	13:07	13:43	14:35	15:31	16:30	17:54	19:47
Karolinka zastávka	3:42	4:42	5:42	7:04	8:19	10:29	13:12	13:48	14:39	15:36	16:35	17:58	19:52
Karolinka	3:44	4:44	5:46	7:07	8:22	10:32	13:15	13:51	14:42	15:39	16:38	18:01	19:55
Velké Karlovice zastávka	3:49	4:49	5:51	7:13	8:27	10:37	13:20	13:56	14:48	15:44	16:43	18:06	20:00
Velké Karlovice	3:51	4:51	5:53	7:15	8:29	10:39	13:22	13:58	14:50	15:46	16:45	18:08	20:02

Praha - Vsetín

	Ex	Ex	Ex	Ex	Ex	Ex	Ex	Ex
Praha hl. n.	5:22	7:22	9:22	11:22	13:22	15:22	17:22	19:22
Olomouc hl. n.	7:51	9:51	11:51	13:51	15:51	17:51	19:51	21:51
Val. Meziříčí	8:49	10:49	12:49	14:49	16:49	18:49	20:54	22:49
Vsetín	9:05	11:05	13:05	15:05	17:05	19:05	21:10	23:05

Souhrnné jízdní řády autobusové dopravy pro obec Velké Karlovice

směr z Velkých Karlovic

platí od 11. 12. 2016 do 9. 12. 2017

linky 940001, 940022, 940025, 940073, 940074, 910127

	6,34	N	X	X _{6,34}	X	6,N	6,34	X	X	N	X	6,34	X	6,34	12	N _{5,60}	N	X _{6,34}	6,N,O	N _V	X	6,34	X	6,N	6,N	X	X	N
V.K., Podtáté, Světlá	4:15			4:15	5:10		6:01					7:20	7:25	7:36	7:36	7:36	8:20		9:50	9:56	9:55					11:45	12:10	
V.K., Tíšňavy, točna									7:00																			
V.K., rozc.Tíšňavy	4:21			4:19	5:14		6:06		7:06			7:26	7:31	7:40	7:40	7:40	8:24		9:56	10:02	10:01					11:51	12:14	
Bílá, Bumbálka, st.hr.																											12:10	
V.K., Léskové, Pod Javorem						5:18		6:35		7:16	7:21	7:26									9:40			10:10			12:23	
V.K., Léskové, hotel Razula			4:25		5:20	5:22		6:40		7:20	7:27	7:30									9:45			10:14	10:40		12:29	
V.K., rozc. Podtáté	4:24		4:28		5:23	5:26	6:09	6:43	7:08	7:24	7:33	7:34	7:30	7:34	7:42	7:42	8:27		9:58	10:03	10:03			10:18	10:43	11:53	12:17	12:33
V.K., hotel Kratochvíl	4:27	4:30	4:30		5:25	5:27	6:10	6:44	7:09	7:25	7:35	7:35	7:32	7:36	7:44	7:44	8:28		10:00	10:04	10:05			10:19	10:45	11:55	12:19	12:35
V.K., obecní úřad	4:29	4:32	4:32		5:27	5:29	6:11	6:46	7:14	7:27	7:37	7:37	7:34	7:38	7:45	7:45	8:30		10:02	10:06	10:07			10:21	10:47	11:57	12:21	12:37
V.K., žel. st.	4:31	4:34	4:33		5:28	5:31	6:13	6:48	7:17	7:29	7:39	7:39	7:39	7:40	7:47	7:47	8:33		10:05	10:08	10:09			10:23	10:49	12:01	12:23	12:41
V.K., rozc. Soláň, příj.	4:33	4:35	4:35		4:38	5:30	5:32	6:15	6:50	7:20	7:31	7:41	7:41	7:42	7:50	7:50	8:36		10:07	10:10	10:12			10:25	10:52	12:04	12:25	12:45
V.K., Pluskovec, točna										7:25																		
V.K., rozc. Soláň, odj.	4:33	4:35	4:36	4:38	5:30	5:33	5:32	6:15	6:55	7:30	7:35	7:41	7:45	7:47	7:47	7:50	8:29	8:36	9:55	10:07	10:13	10:13	10:15	10:27	10:53	12:05	12:26	12:45
Hut.-Sol., Čarták, Sedlo					4:52		5:47		7:06		7:49	7:55	7:59						10:09		10:27			10:41			13:00	
Rožnov p. R., aut. st.					5:25		6:23		7:45		8:30	8:25	8:40						10:41		11:00			11:17			13:40	
Karolinka, požární dům	4:37	4:40	4:42		5:37		5:38	6:19					7:52	7:52	7:55	8:35	8:44		10:13		10:20	10:21		10:58	10:58	12:10	12:32	
Nový Hrozenkov, střed	4:42	4:45	4:48		5:45	5:45						7:59	7:59				8:42	8:52	10:20		10:27	10:27		11:04	11:04	12:15	12:40	
Vsetín, aut. nádr.	5:15	5:20	5:20		6:20		6:18					8:35	8:35				9:15	9:32			10:55	10:59		11:40	11:40	12:50	13:15	
Vsetín, Jasenice XV.							5:30																					

Železniční osobní doprava Velké Karlovice - Vsetín

	X	6,N	X	X								
Velké Karlovice	4:06	5:05	5:57	6:26	7:42	9:51	11:20	14:02	15:56	17:20	18:18	20:08
Velké Karlovice zastávka	4:08	5:08	6:00	6:29	7:44	9:54	11:23	14:05	15:58	17:22	18:20	20:10
Karolinka	4:13	5:13	6:05	6:34	7:50	9:59	11:28	14:10	16:04	17:28	18:26	20:16
Karolinka zastávka	4:15	5:16	6:08	6:37	7:52	10:02	11:31	14:13	16:06	17:30	18:28	20:18
Nový Hrozenkov	4:19	5:19	6:11	6:40	7:56	10:05	11:35	14:16	16:10	17:35	18:31	20:22
Vsetín příj.	4:51	5:58	6:45	7:19	8:31	10:44	12:09	14:49	16:49	18:15	19:04	20:53

Vsetín - Praha

	Ex	Ex	Ex	Ex	Ex	Ex	Ex	Ex
Vsetín	4:55	6:52	8:55	10:55	12:55	14:55	16:55	18:55
Val. Meziříčí	5:11	7:08	9:11	11:11	13:11	15:11	17:11	19:11
Olomouc hl. n.	6:07	8:07	10:07	12:07	14:07	16:07	18:07	20:07
Praha hl. n.	8:39	10:39	12:39	14:39	16:39	18:39	20:39	22:48

Souhrnné jízdní řády autobusové dopravy pro obec Velké Karlovice

směr z Velkých Karlovic

	X	N	X,17	6,34	X	N	X	X,V	6,N,34	X	N	6,N,V	X	6,N,O	X	X,14	X,6,34	X,V,S	6,36	5,32	X	X	N,59,V	X	6,36	N	X,V		
V.K., Podtáté, Světlá	12:25	13:20		13:30	13:40	14:10	14:25					16:00					17:10	18:05	19:36	20:30				21:20	21:25				
V.K., Tíšňavy, točna	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	16:40	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(			
V.K., rozc. Tíšňavy	12:31	13:23		13:33	13:43	14:13	14:31					16:06					16:47	17:14	18:10	19:39	20:36			21:23	21:28				
V.K., Léskové, Pod Javorem	(	(	(	(	(	(	14:35				15:45	(	16:12			(	(	17:10	(	(	20:27	(	(	(	(	(			
V.K., Léskové, hotel Razula	(	(	(	(	(	(	14:40				15:50	(	16:16		16:43	(	(	17:15	(	19:05	(	20:31	(	21:30	21:35				
V.K., rozc. Podtáté	12:33	13:26		13:36	13:46	14:16	14:34	14:44			15:53	16:08	16:20		16:47	16:49	17:17	17:19	18:12	19:07	19:42	20:37	20:35	21:35	21:40				
V.K., hotel Kratochvíl	12:35	13:29		13:39	13:49	14:17	14:35	14:46			15:54	16:10	16:21		16:49	16:50	17:19	17:21	18:14	19:09	19:44	20:25	20:39	20:37	21:30	21:36	21:41		
V.K., obecní úřad	12:37	13:31		13:41	13:51	14:18	14:36	14:48			15:56	16:11	16:23		16:51	16:51	17:21	17:22	18:15	19:10	19:46	20:27	20:40	20:40	21:33	21:38	21:43		
V.K., žel. st.	12:41	13:36	13:45	13:46	13:56	14:20	14:38	14:50			15:59	16:13	16:25		16:52	16:53	17:24	17:24	18:18	19:11	19:47	20:29	20:43	20:43	21:35	21:40	21:45		
V.K., rozc. Soláň, příj.	12:45	13:38	13:48	13:48	13:58	14:21	14:40	14:52	15:03		16:00	16:15	16:27		16:53	16:54	17:26	17:25	18:20	19:15	19:49	20:31	20:45	20:50	21:37	21:42	21:47	23:09	
V.K., Pluskovec, točna	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(			
V.K., rozc. Soláň, odj.	12:50	13:39	13:50	13:49	13:59	14:21		14:53	15:03	15:20	15:35	16:01	16:15	16:32	16:40		16:55	17:29	17:29	18:21	19:15	19:49	20:31	20:46	20:50	21:37	21:42	21:47	23:09
Hut.-Sol., Čarták, Sedlo	(	(	(	(	(	(	(	(	(	15:34	15:45	(	(	16:42	16:52		(	(	17:39	(	(	21:00	(	(	(	(	(		
Rožnov p. R., aut. st.	(	(	(	(	(	(	(	(	(	16:10	16:13	(	(	17:22	17:23		(	(	18:10	(	(	21:40	(	(	(	(	(		
Karolinka, požární dům	12:55	13:47	13:55	13:57	14:07	14:28		14:58	15:08		16:06	16:22				17:00	17:35	18:24	19:20	19:56	20:37	20:52		20:54	21:42	21:47	21:52	23:13	
Nový Hrozenkov, střed	13:02	13:52	14:00	14:02	14:12	14:36		15:04	15:14		16:10	16:30				17:05	17:42	18:30	19:25	20:43	20:58		20:58	21:49	22:12	23:17			
Vsetín, aut. nádr.	13:35	14:25	14:30	14:35	14:45	15:15		15:40			16:45	17:25				17:40	18:15	19:10			21:30			22:20	22:30				
Vsetín, Jasenice XV.																											21:45		

Poznámky :

X	jede v pracovní dny	5	jede v pátek	32	nejede 3.2., 17.2., 14.4., od 3.7. do 1.9., 27.10., 17.11.
N	jede v neděli a ve svátek	6	jede v sobotu	34	nejede 28.10.
O	z Rožnova pokračuje do Ostravy, UAN	12	jde jen 14.4., 1.5., 8.5., 6.7., 28.9., 28.10., 17.11.	59	nejede od 14.4. do 16.4., 30.4., 7.5., 5.7., 28.10., 17.11.
V	jede přes / do Nový Hrozenkov, Vranča	14	nejede 3.2., od 13.2. do 17.2., 13.4., od 3.7. do 1.9., 26.10., 27.10.	60	nejede 14.4., 1.5., 8.5., 6.7., 28.9., 28.10., 17.11.
VS	končí v zastávce Nový Hrozenkov, točna,	17	jede 3.2., od 13.2. do 17.2., 13.4., od 3.7. do 1.9., 26.10., 27.10.	S	jede do Karolinka, Stanovnice
	zde navazuje spoj na Vsetín		(spoj jede po jiné trase		

SMUTNÉ LISTOPADOVÉ DNY 1944 (9. pokračování)

JEDINÁ PŘEŽILA HOLOCAUST - 2. část (Životní příběh Erny ZWILLINGEROVÉ)

Před 2. světovou válkou žila v naší obci židovská menšina, kterou tvořilo sedm mužů, (Leo Bača, nar. 8. 6. 1913, byl vězněn, ale holocaust přežil, neboť se 25. 6. 1938 ve Vsetíně oženil s křesťankou Marií Křenkovou, nar. 28. 1. 1920, z Velkých Karlovic.) dvanáct žen, z nich přežila jen Erna Zwillingerová, a dvě děti, chlapci: Jiří Bača (1941 - 1944), který byl 4. října 1944 transportem En-číslo 293 převezen z Terezína do vyhlazovacího tábora v Osvětimi, kde zahynul, a Ivan Zwillinger (1939 - 1944), který byl 4. října 1944 transportem En – číslo 291 převezen z Terezína do vyhlazovacího tábora v Osvětimi, kde zahynul.

Mladá Erna Zwillingerová při lyžování na Soláni

Erna Zwillingerová se narodila jako první dítě manželům Gizele, rozené Hirschové (nar. 18. 4. 1897), a Bertholdu (nar. 2. 11. 1894) Zwillingerovým ve Velkých Karlovicích, čp. 88, 8. května 1921. 29. ledna 1925 se narodila její sestra Alice.

Matka Gizela pocházela z Nového Hrozenkova, otec Berthold z Veselí na Moravě. Manželé Zwillingerovi se zabývali obchodem s bílým zbožím a galanterií. Duší obchodu byla paní Gizela, která měla obchodního ducha. Na nákupy jezdila do Bratislavy, Vídně i Budapešti. Tyto cesty často podnikala lodí po Dunaji. Obchod se specializoval na vybavy pro nevěsty a tak manželé Zwillingerovi zaměstnávali několik žen, které doma vyšívaly monogramy nebo šily na zakázku. Paní Gizela byla přísná, šetrná a velmi dbala na pořádek. K tomu vedla i své dvě dcery, kterým ale na druhé straně dopřávala módní šatstvo, sportovní a kulturní vyžití. Měla ráda umění, sbírala obrazy a porcelán. Jako služebnou si vždy vybírala dívku - sirotka, kterou, když se vdávala, zaopatřila výbavou jako vlastní dceru.

Otec Berthold pocházel z početné rodiny (měl jedenáct sourozenců), jeho starší bratr Hugo provozoval restaurační zařízení v Novém Hrozenkově, tam svého mladšího bratra seznámil se slečnou Gizelou Hirschovou. Velká část početné Zwillingerovy rodiny podnikala od 17. století v Holešově. Berthold Zwillinger byl mírné povahy a měl pověst člověka, který nezištně pomáhal lidem. Spisovatelka Jarmila Glazarová v této souvislosti zmínila jeho jméno ve své knize „Chudá přadlena“ (1940).

Erna Zwillingerová studovala Obchodní akademii v Brně, ze které byla ale jako Židovka vyloučena. Po svých rodičích měla převzít obchod.

V roce 1938 se ve Velkých Karlovicích seznámila s letním hostem Karlem Taussigem, který pocházel z Prahy. Protože s ním čekala „neplánované“ dítě, v roce 1939 odjela k příbuzným na Slovensko a tam 6. března 1939 se jí narodil syn Ivan. V té době ještě studovala v Brně. Aby mohla studia dokončit, vzala její matka Gizela těhotenství na sebe a tím i dítě, o které začala pečovat. Karel Taussig, pomocný dělník, se narodil 30. listopadu 1916, žil v Praze 2, Na Kleovce 40. Dne 4.12. 1941 byl transportem J 594 převezen do Terezína. V terezínském ghettu žil na ubikaci S III v Sudetských kasárnách, kde v sálu o rozloze 822.5 m² bylo najednou až 450 lidí. Důvodem jeho zatčení 21. prosince 1941 v ghettu byla nedovolená korespondence se světem mimo tábor. (Pokoušel se odeslat dopis.) Jeho vězení v Terezíně ukončil dne 1. dubna 1942 transport Ag-103 do tranzitního židovského ghetta v Piaski ve východním Polsku. Kde Karel Taussig zahynul, o tom můžeme jen spekulovat, jak mně napsal Mgr. Tomáš Fedorovič, pracovník Památníku Terezín. Mohlo to být v Majdanku, v Solibóru, v Auschwitz-Birkenau, ale také v Trawniku. Z Brna Erna Zwillingerová přesídlila do Ostravy, kde u firmy Kittel pracovala jako korespondentka do doby, než byla Ostrava obsazena německými vojsky. V květnu 1939 se vrátila do Velkých Karlovic, kde pracovala u lesní firmy Foresta, jako manuální pracovnice (v lese vysazovala stromky). Poté ji Židovská obec ve Vsetíně, z rozkazu tamní německé okupační správy, v polovině roku 1941 poslala pracovat na statek ve Valašském Meziříčí a následně na statek v Brankách na Moravě, kde setrvala až do 18. září 1942, kdy byla spolu s celou rodinou deportována do Ostravy a pak do Terezína. V Ostravě byla Zwillingerova rodina rozdělena a různými transporty deportována do Terezína: Berthold Zwillinger transportem Bh-672, Gizela Zwillingerová transportem Bh-673, Erna Zwillingerová transportem Bh-674, Alice Zwillingerová transportem Bh-675, Ivan Zwillinger transportem Bh-676, což bylo velmi kruté. I když mu byly pouhé čtyři roky, byl od celé rodiny odloučen. 4. 10. 1944 byl pětiletý Ivan transportem En-291 i jeho babička Gizela (transport En-290) deportováni do vyhlazovacího tábora v Osvětimi, kde oba zahynuli. Ivanova teta Alice zahynula v Osvětimi o pět měsíců dříve (transport Eb-2161 z Terezína do Osvětimi odjel 18. 5. 1944). Berthold Zwillinger byl z Terezína transportem Ek-1985 dne 4. 10. 1944 deportován do Osvětimi, odtud byl poslán do Hamburku, následně do Ravensbrücku a Bergen-Belsenu. 20. 4. 1945 zemřel na pochodu smrti.

Erna Zwillingerová byla do Terezína z Ostravy deportována transportem Bh-674 8. 9. 1942. V Terezíně pracovala jako ošetřovatelka duševně nemocných vězňů, a tak mohla nějakou dobu pomáhat členům své rodiny. 18. 5. 1944 byla transportem Eb - 1122 převezena z Terezína do Osvětimi, odkud, jako její otec, byla deportována do Hamburku a následně do Bergen-Belsenu. Téměř před osvobozením koncentračního tábora anglickou armádou v dubnu 1945 onemocněla skvrnitým tyfem jako mnoho vězňů a vězeňkyň. Měla štěstí a nemoc přežila, po nemoci vážila pouhých 28 kg, což již bylo na hranici života a smrti.

Vězenkyně, které přežily, byly z Bergen-Belsenu převezeny do nedalekého sběrného tábora ve vesnici Celle. Byl to mužský sběrný tábor, kde měly zesláblé ženy, často zabalené jen v dece, neboť v táboře scházelo ženské oblečení, tzv. „nosiče“, kteří je vynášeli na slunce a čerstvý vzduch, aby se rychleji zotavily. Jedním z těchto „nosičů“ byl Bronislav PETR (7. 2. 1920 v Hulíně - 14. 5. 1982 podlehl rakovině plic ve Vojenské nemocnici v Praze), pozdější důstojník Československé lidové armády. Bronislav Petr se s Ernou Zwillingerovou rychle sblížil, oba se pak domluvili, že se do vlasti vrátí společně. 12. června 1945 obdržela Erna Zwillingerová z koncentračního tábora v Osvětimi-Celle propouštěcí doklad, vystavený americkým repatričním úřadem, A. E. F. D. P. REGISTRATION RECORD, č. 018185S2, kde je uvedena jako Erna Zwillingerová-Taussigová. Ovšem Karel Taussig byl v dokumentu

Erna Zwillingerová-Petrová s manželem Bronislavem Petrem a dcerou Evou, která nyní žije v Izraeli

Četař Miroslav Jurečka byl osobním řidičem plukovníka Bronislava Petra u 3. tankové divize v Milovicích.

z Terezína uveden jako „ledig“ - svobodný. 17. listopadu 1945 se konala svatba Erny s Bronislavem a 1. listopadu 1946 se manželům narodila dcera Eva, která nyní žije v Izraeli. Manželé Petrovi se často stěhovali: Milovice, okr. Nymburk, Slaný, Příbram, Praha (vojenské posádky) a Erna Petrová střídala zaměstnání (vedoucí důstojnické jídelny, zubní instrumentářka, archivářka ve vojenském archivu).

Koncem 80. let postihla Ernu Petrovou stařecká demence, které podlehl 22. srpna 1991 v Praze. Bylo jí sedmdesát let.

Na otázku, jaký byl návrat Erny Zwillingerové-Petrové do její rodné obce Velkých Karlovic, mně její dcera Eva napsala následující: „Po válce, když se s mým otcem vrátili z lágru, vedly její první kroky, samozřejmě, do Velkých Karlovic. Jenže nečekala, že se na ni její bývalí spoluobčané budou dívat „skrz prsty“ a dosti i nepřátelsky. A že jí někdo dokonce řekne, „že si to Židi zavinili sami“. Tak po takovém „uvítání“ jistě pochopíte, že neměla chuť ve Velkých Karlovicích dále setrvat.

Vzala si pár věcí, povlečení, ručníky, ubrusy, které zbyly v obchodě, aby měla něco do začátku, pár vyšívaných obrázků, které v domě přetrvaly válku. Těch pár fotek, které jsem Vám poslala. Postarala se o prodej domu. Moje dcera má ty vyšívané obrázky pověšené ve svém domě v Rakousku.“

Panu Mgr. Tomáši Fedorovičovi upřímně děkuji za cenné informace, které mi poskytl.

Marie Mikulcová

„TOVÁRNA NA SMRT“

a velkokarlovičtí muži J. Valchář a J. Ondryáš

„Vy, kdož jste padli bez své viny
na bojištích a kdekoliv,
daleko od své domoviny,
vy, které už nic nebolí,
vy věčný spánek smrti spící,
vy bezejmenní mučedníci,
vy padlí za svá lidská práva,
vám budiž věčná čest a sláva!“

Vítězslav NEZVAL

Josef Valchář s rodinou

OSVĚTIM – město v jižním Polsku. Za druhé světové války zde nacisté zřídili koncentrační tábor Auschwitz-Birkenau, který byl největším vyhlazovacím koncentračním táborem ze všech táborů, proto se mu začalo říkat „Továrna na smrt“. Založen byl v roce 1940, následně rozšiřován o nové objekty a v roce 1943 rozdělen na tři tábory: Auschwitz I (s jedním krematoriem), Auschwitz II (Brezinka, se čtyřmi krematorii) a Auschwitz III (pracovní tábor, kde byla využívána práce vězňů pro několik německých koncernů). Do 27. ledna 1945, kdy byla Osvětim osvobozena Sovětskou armádou, v koncentračním táboře zahynulo na 1.3 miliónu lidí ze všech evropských zemí okupovaných nacisty, mezi nimi několik tisíc československých občanů.

Z naší obce to byli:

Josef Valchář (31. 12. 1899 – 25. 3. 1943) a Jan Ondryáš (15. 5. 1898 - 21. 3. 1943). Josef Valchář se narodil 31. prosince 1899 manželům Josefu Valchářovi, chalupníkovi z Velkých Karlovic, č. 197 a jeho manželce Johaně, rozené Juřenové. Do deníku, který si Josef Valchář vedl, o svých rodičích napsal: „Rod můj pocházel od Vsetína. Otec Josef se narodil r. 1860 v Miloňově - Velké Karlovice, vyučil se tesařem. Matka pocházela z Rožnovských pasek, z rodiny Jiřího Juřeny. Otec zemřel v r. 1900 a matka r. 1932. Měli 2 děti - nar. 1886 Rozina, Josef nar. 1889.“

Josef Valchář vyrůstal na rodné usedlosti se starší sestrou Rozinou. Po absolvování obecné školy pracoval v zemědělství. 20. června 1925 se oženil s Veronikou Korytářovou z Velkých Karlovic, č. 209, narozenou 14. 4. 1905, římskokatolického náboženství, svobodnou dcerou Jana Korytáře, chalupníka ve Velkých Karlovicích a jeho manželky Veroniky, rodem Mužík. Snoubence ve velkokarlovickém kostele sezdal farář František Vitásek, za svědky jim byli: František Pietsch, revírník ve Velkých Karlovicích, a Jiří Tomek, hajný ve Velkých Karlovicích. Po svatbě manželé Valchářovi žili na zemědělské usedlosti ve Velkých Karlovicích, č. 197. Josef Valchář příležitostně vypomáhal s koňmi jako vozka u Lesní správy, pro kterou z lesů svážel kulatinu.

Manželům Valchářovým se narodilo sedm dětí (čtyři chlapci a tři děvčata): Žofie (1927 - neznámá), Jan (1929-2003), Veronika (1932-1984), Josef (1936-1996), Vítězslav (1938), Jaromír (1941-1972), Marie (1942), která s pietou uchovává vzpomínku na svého otce.

23. července 1942 byl Josef Valchář zatčen finanční stráží, když se snažil přes protektorátní hranici převést několik běženců. Poté byl předán příslušníkům gestapa a uvězněn v Brně na Špilberku. V lednu 1943 byl převezen do vyhlazovacího koncentračního tábora v polské Osvětimi, kde byl vězněn pod číslem 88 442 a kde měl být v březnu 1943 popraven.

7. listopadu 1947 obdržela paní Veronika Valchářová od Svazu osvobozených politických vězňů z Moravské Ostravy dopis, v němž stojí: „Přiložené zasíláme Vám podobenku Vašeho manžela Josefa Valcháře, vězněného v Oswiecimě pod číslem 88 442, již se nám podařilo získati pomocí polských bratří. S bratrským pozdravem za.“ (následuje kulaté razítko SOPV a dva nečitelné podpisy – poznámka autorky).

Paní Veronika Valchářová nikdy neobdržela úmrtní oznámení svého manžela, proto jej stále hledala a po něm pátrala. 19. června 1951 jí Místní národní výbor ve Velkých Karlovicích vydal Potvrzení tohoto znění: „Místní národní výbor ve Velkých Karlovicích potvrzuje, že Josef Valchář, nar. 31. 12. 1909, ve Velkých Karlovicích, okr. Vsetín, příslušný do Velkých Karlovic, okr. Vsetín, posledně bytem Velké Karlovice, čp. 197, rodiče Josef Valchář a Johana roz. Juřenová, byl v r. 1942 okupanty zatčen a zemřel v r. 1943 v koncentračním táboře v Osvědčimě a to 25. 3. 1943.

Oznámení o jeho úmrtí došlo pouze na tehdejší četnickou stanici ve Velkých Karlovicích. Potvrzení se vydává k žádosti o prohlášení Josefa Valcháře za mrtva. Předseda MNV:“ (Následuje podpis: „za Alois Liška“ a kulaté razítko obce - poznámka autorky.)

14. prosince 1954 Lidový soud ve Vsetíně rozhodl o návrhu paní Veroniky Valchářové, aby její manžel Josef Valchář byl prohlášen za mrtvého takto: „...soud prohlašuje Josefa Valcháře, narozeného dne 31. 12. 1899 ve Velkých Karlovicích okres Vsetín, rodičů Josefa Valcháře a Johany Valchářové rozené Juřenové, ženatého, povozníka, československého státního příslušníka, posledně bytem ve Vel. Karlovicích čp. 197, zastoupeného Josefem Frnkou, správním zaměstnancem lidového soudu na Vsetíně, za mrtva.

Den, který je považovati za dobu, kterou nepřežil, je 23. březen 1943. Toto usnesení bude vykonatelné teprve po nabytí právní moci.“

Rozhodnutí Lidového soudu ve Vsetíně nabylo právní moci 5. ledna 1955. Paní Veronika Valchářová se již neprovdala, žila pro své děti, její nelehký život ukončila smrt 14. ledna 1982, svého manžela přežila o 38 let.

Ještě v polovině 90. let minulého století pátrala po Josefu Valchářovi jeho dcera Marie. 7. června 1995 byl paní Marii Dorňákové (roz. Valchářové) na adresu 1. máje 1357, 756 06 Rožnov p/R, ČR, poslán dopis ředitele Státního muzea v Osvětimi mgr. Jerzy Wróblevského, v němž je mimo jiné uvedeno následující: „Státní muzeum v Osvětimi oznamuje, že v částečně dochované evidenci místního archivu jsou následující data o níže jmenovaném vězni koncentračního tábora v Osvětimi-Březinky (KL AUSCHWITZ-Birkenau):

Valchář Josef nar. 30. 12. 1899 r. - není v seznamu (Chybné uvedení data narození - poznámka autorky).

Číslem 88442 byl označen vězeň (chybí jméno), převezen do koncentračního tábora v Osvětimi-Březinky (KL Auschwitz-Birkenau dne 16. 1. 1943 transportem z Brna.

Z důvodu chybějících dokumentů tábora, není možné zjistit další osudy v/v.“

Závěr života Josefa Valcháře zůstává dalším „bílým místem“ v dějinách velkokarlovického odboje. Snad by jej objasnilo pátrání v Internationaler Suchdienst, Grosse Allee 5-9, D - 34444 AROlsen, Deutschland, jak ve výše uvedeném dopisu uvádí v jeho závěru mgr. Jerzy Wróblewski, ředitel Státního muzea v Osvětimi.

17. listopadu 1945 PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ UDĚLIL V UZNÁNÍ BOJOVÝCH ZÁSLUH, KTERÉ ZÍSKAL V BOJI ZA OSVOBOZENÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ Z NEPŘÁTELSKÉHO OBSAZENÍ Valchář Josef, Velké Karlovice 197, okr. Vsetín ČESKOSLOVENSKÝ VÁLEČNÝ KŘÍŽ 1939 „IN MEMORIAM“.

Prosba: Prosím spoluobčany o jakoukoliv informaci o panu Janu ONDRYÁŠOVI (15. 5. 1898 - 21. 3. 1943). Předem mnohokrát děkuji za pomoc.

Marie Mikulcová

Josef Valchář v koncentračním táboře Osvětim

Zimní železný hasič Velkých Karlovic

Po testovací verzi v minulém roce jsme se 12.3. vrátili zpět na sjezdovku Razula v Léskovém s 1. ročníkem silově vytrvalostního závodu TFA Zimní železný hasič Velkých Karlovic. Oproti minulému roku nám zbylo vedle sjezdovky trochu sněhu, který jsme využili při stavbě trati. Disciplína simuluje reálné situace při zásahu hasiče, a proto se variabilita vždy hodí. Začínali jsme roztažením dvou proudů hadic na vzdálenost cca 40 m, následovalo smotání hadice a její uložení do boxu, 4 převalení velké traktorové pneumatiky, 60 ran do hammerboxu osmikilogramovým kladivem, dvoumetrová bariéra a poslední překážka, schod ze 2 palet s dvěma silničními stojany o váze cca 60 kg s 15 opakováními. Nachlup stejná účast jako minulý rok se 79 závodníky nastala i letos. Ovšem s tím rozdílem, že letos přibyla nejtěžší kategorie „master“ pro muže

s aktivním dýchacím přístrojem. V kategorii mužů startovalo 53 závodníků. Nejmenší kategorie žen čítala 10 závodnic, jejich trať byla odlehčena oproti trati mužských kolegů. Časy na trati se pohybovaly v rozmezí 2 - 4 minut, nejlepší tuto cca 300 m trať se 6 překážkami zaběhl u samé hranice 2 minut. V kategorii žen vyhrála Vladislava Kalná z Jarcové před Nikolou Fischerovou z Velkých Karlovic a Nikolou Endlicherovou z Kostelan. Další domácí závodnice Eva Vojvodíková se umístila na bramborovém 4. místě. V kategorii „master“ startoval Jan Haderka, člen reprezentace TFA ČR, který tuto kategorii vyhrál před druhým Lubomírem Jedličkou z Uničova a Romanem Tvrdoněm z podnikového hasičského sboru Fatra Napajedla. První místo v nejobsazenější kategorii mužů putovalo na Slovensko. Tomáš Bobiš z Požární bezpečnosti DHZ Hodruša-Hámre skončil na příčce nejvyšší před Jaroslavem Santariem z Komorní Lhotky a Lukášem Kabáčem ze Žilinské univerzity.

Náročný první závod letošní TFA sezóny ověřil fyzickou a psychickou připravenost hasičů pro nadcházející měsíce. Sníh, který na nás počkal, nám umožnil uspořádat netradiční a atraktivní závod, který je vítaným zpestřením pro nadcházející letní sezónu.

Lubomír Jedlička z Uničova, 2. místo v kategorii „master“ po doběhu do cíle

Lukáš Vojvodík, SDH Velké Karlovice-Tišňavy

Divadelní hra Teta z Bruselu

Karlovský ochotnický spolek KOS si letos vybral komedii J. N. Nestroye Teta z Bruselu. Vdavekchtivá paní Kohoutová se rozhodne provdat za bohatého obchodníka Hlavu. Při své cestě za sňatkem pomůže ke štěstí třem mladým párům. Lásce je třeba pomáhat, někdy i malým podvodem.

Hra, upravená panem Werichem a paní režisérkou Foralovou, stojí především na slovním humoru. Už jenom jména - zaměstnanci pana Hlavy - Lampa a Knot, přezdívka šéfa - Kruřas Kruřasovič, snaživá slečna Horlivá, madam Adam a další nám Wericha okamžitě připomenou. Stejně tak dialogy Lampy a Knota ve výborném podání V. Křenka a J. Minarčíka.

Paní režisérce Ivance Foralové se opět podařilo vybrat představitele jednotlivých postav.

Obdiv patří představitelům hlavních postav - A. Hořelíkové a J. Janotovi za perfektní výkony a zvládnutí množství textu.

Když se přiblíží premiéra, máme za sebou řadu zkoušek, množství času, který jsme společně věnovali přípravě. Zkoušky jsou někdy náročné, ale užijeme i spoustu legrace. Odměnou jsou pro nás usmívající se diváci. Tak doufáme, že se nám letos podaří většinu našich diváků potěšit.

Děkujeme Ivance Foralové, že vybere vhodnou hru, dá nás dohromady a má s námi na zkouškách trpělivost, což není někdy jednoduché.

Věra Němcová

VALENCIO !!!

Je to jméno slavného koně, jehož úspěchy se zlatým písmem zapsaly nejen v naší obci, ale také na Velké pardubické.

Již třicet let tomu bude 4. dubna 2017, kdy tento karlovský odchovanec startoval v Anglii v dostihu „Velké národní v Liverpoolu“. Tato překážková dráha v Aintree byla svědkem 149. ročníku. Dostih sledovalo přes 60.000 diváků. Celkem startovalo 40 koní. Na 25. překážce však byl náš kůň sražen jiným koněm bez jezdce. Amatér Roger Rowell jej však znovu nasedl a závod dokončil na 23. neklasifikovaném místě. Bylo to nečekaně dobré umístění. Valencio je první český kůň, který dokončil tento dostih. Jak náročný je tento překážkový dostih dokazuje počet a kvalita překážek, ale také dosažený čas. Aby Valencio zvítězil ve Velké pardubické, uběhl trať dlouhou 6.900 m v čase 10 minut a 39 sekund, a to zadržene daleko. Vítěz Velké Národní v Liverpoolu kůň Maori Venturi uběhl dráhu 7.216 m za 9 min 19 sekund.

Valencio však dostal nepřiměřeně vysoký handicap, který vítězství našeho koně vyloučil. Váha 76,5 kg byla nejvyšší ze všech startujících koní. Přesto náš kůň byl do šesté překážky v čele pole.

Účast Valencia v tomto dostihu umožnil zájem anglické firmy Findom Business Services, která si koně pronajala a zaplatila pojistku na 10 000 liber. Velký zájem o anglický start zvyšovala i skutečnost, že o rok dříve neúspěšně startoval slušovický Essex, který musel být zadržen po prasknutí přezky na 14. překážce. Obrovský úspěch Valencia měl velkou morální hodnotu. Ukázalo se, jakou kvalitu mají tréninkové metody Františka Holčáka a jeho kolektivu.

Není tomu dávno, jen půl roku, co jsme otevírali výstavu k jubileu 50. výročí založení jezdeckého oddílu. Jak bylo tehdy řečeno, je to „Výstava století“. Velký počet diváků přišel ze zájmu o koně a v menší části o fotografie. V projevu o historii oddílu a jeho úspěších promluvil starosta obce Miroslav Koňářík. Mimořádnou odměnu obdržel i František Holčák. U příležitosti tohoto výročí napsal knihu „50 let dostihového sportu stáje ve Velkých Karlovicích“ Martin Cáp. Kromě historie oddílu je v závěru knihy uvedeno všech neuvěřitelných 1.192 vítězných startů nejen na českých závodistištích, ale i na Slovensku, v Itálii, Německu a také ve Švýcarsku. Pokud si chtějí příznivci turfu oživit slavná jména koní a jezdců, je uvedená kniha v prodeji v místním IC.

Původ našeho Valencia je následující: V roce 1974 byl významnou posilou chovu koní v karlovském JZD nákup světlé hnědky Vasilky. Valencio byl její třetí potomek, otcem byl vítěz derby Seal. Narodil se v hříbárně u Jurečků v Miloňově. V roce 1986 jej začal jezdit Karel Zajko a vítězstvím Velké pardubické dosáhl vrcholu překážkové sezóny.

Dneska máme v obci 2 dostihové stáje, a to Františka Holčáka a jeho syna Radka. Oběma se dobře daří a dosahují nadprůměrných výsledků. V paměti místních zůstávají bohaté vzpomínky na jezdecké dny, formanské soutěže i chovatelské ukázky. První sobotu v dubnu se koná další dostihový den v Liverpoolu, a tak při televizním přenosu můžeme vzpomenout i na slavný start Valencia. Kromě vzpomínek však nás budou těšit i nové úspěchy a věřím, že i nadále to bude trvale udržitelný vývoj. Na úspěšné cestě je nutno vytrvat.

Za přízeň jezdeckému sportu i za pomoc všem příznivcům srdečně děkuji.

A ať ty koně jdou!!!

Jiří Mičkal

Nabitá sezóna Jakuba Štvrteckého

Kuba se stal prvním rokem členem juniorského reprezentačního družstva. Podle plánu se za prvním sněhem vydali do švédského Idre Fjall. Díky výborným sněhovým podmínkám se podařilo všem sportovcům splnit naplánované tréninkové dávky. Po návratu ze Švédska a potřebném odpočinku členové reprezentačních juniorských družstev potrénovali v Letohradě, poté odcestovali do oblíbeného rakouského Obertilliachu. V závěru soustředění v rámci tréninku sportovci využili možnost startu na Austria cupu, kde Kuba zvítězil ve sprintu.

Při své juniorské premiéře v druhém kole IBU junior cup v Hochfilzenu, kde se sešla velmi silná konkurence z 35 zemí, v juniorech startovalo 116 sportovců, obsadil krásné 17. a 28. místo. Zastávka v Hochfilzenu byla zakončena štafetovým závodem juniorů ve složení Milan Žemlička, Jakub Štvrtecký, Jakub Procházka a Ondřej Šantora, kdy naši borci bojovali o medaili již od 1. úseku. Po vzájemném souboji ve finišovém okruhu o 2. místo podlehl Bělorusku a dojeli do cíle na 3. místě ze 17 štafet.

Mezi svátky se v Novém Městě na Moravě uskutečnilo I. kolo Českého poháru a junioři tak mohli se svými soupeři porovnat síly na tratích, kde před Vánoci závodila celá světová špička. První den byly na programu závody ve sprintu, kde Jakub obsadil 4. místo a další den zabodoval

v závodě s hromadným startem 2. místem.

Další II. kolo Českého poháru hostil Jablonec nad Nisou. Zde Kuba obsadil ve sprintu 3. místo a další den se Kubovi sešel běh i střelba a bylo z toho prvenství ve stíhačce. Poté si odskočil na svůj srdeční závod Karlovská 50, kdy s přehledem vyhrál trať na 25 km.

2.- 5.2. 2017 se juniorští reprezentanti účastnili otevřeného Mistrovství Evropy juniorů v Novém městě na Moravě, kde se sešla až na výjimky celá světová špička, protože následovalo Mistrovství světa ve slovenském Osrblie, kam se posléze všichni stěhovali. Na programu byly 3 individuální závody, a to vytrvalostní, rychlostní a stíhací závod. Po nevydařeném úvodním závodě obsadil Kuba nejrychlejším běžecským časem přes

nevydařenou střelbu pěknou 19 příčku. Sladkou tečkou celého mistrovství byl nedělní stíhací závod, kde se dokázal posunout z 19. místa a protnul cílovou metu na výborném 8. místě.

Vrcholem sezóny bylo MS juniorů v Osrblie. Tady Jakub závodil ještě v kategorii dorostenců. První individuální závod se jel za deštivého počasí a přinesl Jakubovi 20. příčku, ve sprintu se umístil 9. a ve stíhacím závodě si dojel pro 13. místo. Mezi juniory povýšil, když ho Vlastimil Vávra, trenér juniorů, nasadil do štafety vedle starších borců. Byla to také odměna za kvalitní výsledky na šampionátu. Potěšil hlavně výborný běh, méně už průměrná střelba. Ve štafetě odvedl výborný výkon, ale zbyla na ně nepopulární bramborová medaile. Na závěr sezóny se ještě zúčastnil Mistrovství republiky v hladkém lyžování v Horních Mísečkách, kde se umístil mezi specialisty na 2. místě!

Ještě ho čeká závěrečná exhibice v Jablonci nad Nisou a pak jenom dohnat manko ve škole.

Vladka Štvrtecká

Karlovská 50

Karlovská padesátka 2017, to byla symbióza skvělého počasí, výborné nálady a dokonalých podmínek, které letošní valašskou Marcialongu posunuly o další level výše. Důkazem toho je i rekordní počet účastníků, který čítal 955 startujících. Díky tak nabitě startovní listině museli reagovat i organizátoři, kteří rozhodli, že se start posune blíže ke kostelu a bude následovat jedno objetí dostihové dráhy, včetně startu a pak už klasicky přes koleje.

Co se sněhových podmínek týče, nemohly být lepší a na nedostatek sněhu jsme si letos opravdu nemohli stěžovat. Asi týden starý přemrzlý sníh a skvěle upravené stopy, které upoutaly zrak každého perfekcionista, zdobily valašskou Marcialongu po celý den. Díky rychlému sněhu to byl velmi rychlý závod. O to jednodušší bylo pro mě i mé kolegy zvolit techniku soupaž a celý závod tak absolvovat na hladkých lyžích. Rozhodně to bylo snadnější než vloni.

V rámci tréninku jsem zvolil, jako většina biatlonistů, prostřední trať na 25 km. Na výběr byly taky distance 10 a 50 km.

Přesně v deset hodin dopoledne závod odstartoval výstřelem skupiny Portášů a to ve velice svižném tempu, kluci za to vzali a udržet se čela závodu, se mi dařilo do doby, než přišlo první stoupání. Následně se začaly tvořit mezery mezi skupinkami závodníků a startovní pole se roztrhalo. Profil trati mi vyhovuje, ale tentokrát to nebylo ono a dobře se mi nejelo. Co jsme hodnotili velmi pozitivně, byly houfy Karlovanů – diváků a fanoušků, rozestých po trati, kteří vytvářeli dokonalou atmosféru.

V dramatickém finiši v závodě na 50 km jen těsně zvítězil Daniel Máka před Radkem Šretrem. Mezi ženami dominovala Kamila Bořutová, která měla v cíli velký náskok. Na pětadvacítce exceloval karlovský rodák a člen české juniorské reprezentace v biatlonu Jakub Štvrtecký a za ženy se na nejvyšší stupínek postavila Tereza Tvarůžková. Desetikilometrovou distancí ovládli Jan Lacek a Ema Bajčíková.

I když jsem s výkonem tento ročník vůbec spokojen nebyl, závod na domácí půdě jsem si užil a byl jsem rád, že jsem se na startovní čáře Karlovské 50 mohl po dlouhé době setkat jak s Kubou Štvrteckým, tak s Jurou Ondřejkou. Byla to pro mě taková vzpomínka na naše společné začátky, a i když jsem od obou dostal naloženo, bylo super, že jsme si to spolu mohli rozdat na trati nám nejznámější.

Tímto bych rád poděkoval všem organizátorům Karlovské 50, moc si vážím jejich práce a odhodlání, které každý rok vynaloží, a to už dlouho dopředu přede dnem závodu.

Patnáctý ročník Karlovské padesátky se opravdu povedl a lepší to být snad ani nemohlo.

Jakub Janík SKB Velké Karlovice

Hokej

Tak a je to tu zase! Opět začalo play-off Amatérské hokejové ligy ve Valašském Meziříčí. Letos nás čekají trochu prapodivné vyřazovací souboje. Vše je v důsledku malého (6) počtu týmů v lize. Po základní hrací části, kdy jsme hráli tříkolově, jsme skončili na prvním místě. Dále se pokračovalo dvojzápasem ve trojicích podle postavení v tabulce po základní části. I tuto nadstavbu jsme vyhráli, a proto jsme do semifinále nastoupili proti poslednímu IHC Valmez. První zápas máme zdárně za sebou. Trochu krkolomně jsme zvítězili 6:3. Další zápas nás čekal 28. února. V této době (kdy čtete článek) už bude možná rozhodnuto o vítězi. Nezbyvá než doufat, že se nám povede dostat minimálně do finále a třeba ligu i vyhrát. A pokud byste měli zájem, tak na Facebookovém profilu HC Velké Karlovice zjistíte, zda se ještě hraje a můžete nás přijet podpořit. Rádi vás uvidíme a uslyšíme na tribuně.

Martin Cigánik

Škola běžeckého lyžování

O jarních prázdninách jsme ve Velkých Karlovicích uspořádali školu běžeckého lyžování. Zájem o školu běžeckého lyžování projevily děti z Karlovic a děti z dalekého Uherského Brodu. Nejmladší účastníci byly teprve 4 roky. Uskutečnily se tři dvouhodinové lekce, ve kterých jsme děti vedli k tomu, aby zvládly základy běžeckého lyžování, zdokonalily své pohybové dovednosti, a hlavně si to užily formou zábavných her. Počasí nám přálo, sněhu jsme měli víc než dost a podmínky byly všechny tři dny skvělé.

Náš cíl? Předat své dosavadní zkušenosti mladším generacím a vést je ke správným návykům. Věřím, že si tento typ školy děti užily a už se těšíme, že se příští rok potkáme zase ve stopě. Poděkování patří všem, kteří se na akci podíleli a hlavně instruktorům: Michalu Bítalovi (trenér biatlonu Rožnov pod Radhoštěm) a Martinu Hájkovi.

Eva Čechová

Zpráva z klubu FC Velké Karlovice + Karolinka - mládež

Mladší žáci i starší žáci pro sezónu 2016/2017 hrají ve sdruženém družstvu FC VKK s Novým Hrozenkovem. Tímto se rozšířil hráčský kádér a spolu s hráči z Nového Hrozenkova vytvořili velmi dobré týmy.

V zimní přípravě se mladší žáci zúčastnili celkem pěti halových turnajů. Nejlepších výsledků dosáhli 7.1.2017 v Rožnově - 1. místo, 11.2.2017 v Zašově - 2. místo. 4.2.2017 sami uspořádali turnaj mladších žáků „O pohár starosty Velkých Karlovic“ v Hovězí, ten v silné konkurenci vyhráli. Vyvrcholením zimních halových turnajů byla „VI. Zimní liga Vladimíra Štěpána“ pořádaná OFS Vsetín. Tam obsadili 1. místo, na 2. místě skončil Rožnov a třetí místo patřilo Viganticím. To vše pod vedením trenéra Jiřího Gajdoše a hrozenkovského Miroslava Kováře.

Turnaje absolvovali mladší žáci v tomto složení: brankáři: Jan Tomek a Martin Pavelka, hráči: Jiří Gajdoš, Matouš Toman, Ondřej Horák, Jan Hrabovský, Jiří Paška, Filip Borák, Adam Pekař,

František Dujka, René Šarman, Vojtěch Tomášek, Jakub Hájek, Miroslav Kovář, Martin Hrnčířík, Šimon Babica, František Holčák, Tomáš Koňářík, Matěj Koňářík.

Ani starší žáci na ledovém halovém turnaji v Rožnově neklamali. Jejich zimní příprava probíhá pod vedením trenéra Jaroslava Hegera sice venku, ale zavzpomínali zřejmě na to, jak jako ještě mladší žáci v předešlých letech trénovali v zimě v hale a své zkušenosti v Rožnově zúročili. Získali 2. místo hned za Valašským Meziříčím v silné konkurenci dalších mužstev Podlesí, Trojanovic, Hutiska, Juřinky a Rožnova. Tento turnaj odehráli: Tomáš Jílek, Roman Křenek, Adam Krabica, Ondřej Gajdoš, Michal Palát, Miroslav Kovář mladší, Tomáš Čírtěk, Filip Horáček, který se stal také nejlepším střelcem turnaje. Tento turnaj odkoučovali Vladimír Koňářík a Miroslav Kovář starší.

Zimní období je za námi a obě družstva jsou v plné přípravě na jarní sezónu.

Andrea Křenková

Biatlon Velké Karlovice

Poslední roky je to se sněhovou nadílkou bídne a my se tedy můžeme jen radovat, že ten letošní se stal výjimkou a už od začátku prosince byla možnost začít naplno využívat podmínek, které tu v Karlovicích máme. Počasí nám přálo, zdraví taktéž a my se do toho naplno obuli. Ještě před Vánoci dorostenci absolvovali kratší přípravu v Novém Městě na Moravě, doladili střelbu a na vrátka už klepaly první závody Českého poháru. Nejinak tomu bylo u žactva.

Z výsledků v ČP rozhodně stojí za to, upozornit na dvě 4. místa Andrey

Chudějové, a to v Novém Městě a Jablonci nad Nisou, přičemž na stupně vítězů jí scházelo pár desetin sekundy. Dále stabilní výsledky Martina Hájka a jeho nejlepší 9. místo ve sprintu z Jablonce nad Nisou. Ukončením sezóny bylo Mistrovství republiky. Na konci února se pro žactvo konalo v Harrachově a o týden později v Novém Městě pro dorost. Poděkování patří trenérům Daniele Detrikové a Romanu Štvrteckému za celoroční ochotu, podporu a čas, který nám věnovali. I když letošní zima skončila poměrně brzo, byla opravdu pohádková. My si jí užili do poslední sněhové vločky, s partou super lidí, a teď už budeme jen vzpomínat a těšit se z jarního odpočinku.

Markéta Chudějová

Biatlon Letohrad

Všechno to začíná už na jaře, všechny ty přípravy a soustředění na sezónu, co je až vlastně skoro za rok. Sotva nám skončila jedna sezóna už se připravujeme na druhou. Laik by řekl: „Jsou normální?“ a my musíme říct, že ano.

Všechny tyto přípravy a soustředění vrcholí někdy uprostřed prosince. A my, natěšení na novou sezónu, se nemůžeme dočkat prvního českého poháru.

Sotva si rozbalíme dárky na Vánoce už stojíme na startu prvního českého poháru, který letos proběhl 27. - 29. prosince v Novém Městě na Moravě. Jak na nás dýchne závodní atmosféra s lehkou nervozitou, už jsme zasažení, je to jako droga, která nás nepustí zpět.

Český pohár poté pokračuje co dva týdny. Mezi závody máme tréninky přibližně 5 - 6x týdně. Po tu dobu ladíme formu, hledáme problémy ve střelbě, běhu a řešíme je s trenéry. Do nezbytné přípravy na závod patří suchá střelba, protahování, nácvik techniky a regenerace.

Poté co proběhne 2. a 3. Český pohár nastává většinou až měsíční pauza do Mistrovství ČR. V této pauze máme dost času na to, abychom načasovali tu nejlepší formu na nejdůležitější závod sezóny. Součástí pauzy bývá i týdenní soustředění v našem areálu v Letohradu, jinak během sezóny soustředění nebývá, není na ně čas.

Poslední týden před mistrovstvím se už trénuje jenom rychlost a závodní tempo. A pilují se poslední chybičky. To nastává chvíle, kdy se tělo má dostat do největší formy.

A je to tady. Poslední závod sezóny. Už dva dny před závodem přemýšlíte, jaké lyže vybrat do zítřejšího testování a polemizujete se svým partákem, které budou nejrychlejší.

Na konci čtyřdenního Mistrovství ČR si o sobě uděláte obrázek, jestli to byla sezóna, s kterou jste spokojeni, nebo ne. Když ne, tak máte zase celý rok na natrénování do další sezóny.

A jak to letos vlastně celé dopadlo:

- Jakub Štvrtecký: 503,21 bodů, celkově: 4.místo
- Jiří Ondřejka: 460,65 bodů, celkově: 14.místo
- Robert Valíček: 480,40 bodů, celkově: 5.místo (na fotce)

Robert Valíček a Jiří Ondřejka

Den biatlonu ve Velkých Karlovicích

Dne 18. února byl uspořádán pod záštitou sdružení obcí Valašsko - Horní Vsacko a oddílem biatlonu Velké Karlovice závod v biatlonu, který se uskutečnil na louce vedle Pepiša. Zajímavá a zábavná akce byla nejen pro aktivní závodníky, ale i pro „laiky“.

Součástí akce byl závod pro děti z biatlonových oddílů, pro děti z jiných sportovních odvětví a nesmíme zapomenout na závod dospělých. Dětských závodů se zúčastnilo přibližně čtyřicet dětí, pro které byl připraven kilometrový okruh a střelnice s několika stavy. Dospělí si zastříleli se vzduchovkou na zábavné střelnici a nechyběl běžecký okruh. Ti, co neměli běžky a chtěli si zastřílet, museli absolvovat záluďné pohybové úkoly, které na ně nastražila obsluha střelnice.

Děkujeme všem, kteří se na této akci podíleli.

SKB Velké Karlovice

Velké Karlovice

**JAKES
WOOD s.r.o.**

e-mail: jakeswood@seznam.cz

www.jakeswood.cz

VÝKUP KULATINY

PRODEJ PALIVOVÉHO DŘÍVÍ

VÝKUP A SPRÁVA LESNÍCH POZEMKŮ

PRODEJ ŘEZIVA

Kontakt: +420 603 762 898

ZÁMEČNICTVÍ

**Josef
Holčák**

- výroba samonosných elektrických bran (komponenty CAIS)
- svářečské práce
- dělení materiálů plazmou do tl. 25mm
- dělení materiálu pásovou pilou Bomar - max. řez 250x200
- renovace starých konstrukcí, strojů a zařízení
- svařování MIG-MAG v ochranné atmosféře (CO₂)
- konzultace zdarma

**Velké Karlovice 1091
75606**

tel.: 604 521 620

barcensky@seznam.cz

www.zamecnictviVelkekarlovice.cz

radovanucka

Ročník XV, číslo 58, Ev. číslo periodického tisku: MK ČR E 21757. Tisk Grafia Nova Zašová. Uzávěrka příštího čísla je 12. 6. 2017.

Četnost vydání: čtvrtletně, periodický tisk územního samosprávného celku.

Děkujeme všem přispěvatelům za jejich příspěvky a těšíme se na další spolupráci.

Za redakční radu J. Ryplová, D. Detriková, J. Rypl.